

DUMNEZEU NU CHEAMĂ PE OM LA JUDECATĂ FĂRĂ CA MAI ÎNTÂI SĂ-L AVERTIZEZE

"Cheamă zece mii de Îngeri," când unul ar fi putut nimici lumea, "dar El a murit pentru tine și mine." Asta-i ceva ca bază care eu vreau să am mesajul meu pentru duminică dimineața, dacă Domnul voiește, despre „Ce era Cristos?” Iar acum noi ne așteptăm poate că aceste fetițe ar putea cânta acea cântare din nou pentru noi, duminică dimineața. Frate Wheeler, eu cu certitudine vreau să spun că tu sigur ai două domnițe minunate acolo, și îmbrăcămintea lor, și fără machiaj și de toate. Ele arată ca Creștine pentru mine, și cântă așa și acționează așa. Aceea-i foarte minunat.

² Eu cred că eu îi spuneam soției mele zilele trecute, că noi avem cu certitudine un grup de femei care arătare curată pe aici. Eu apreciez asta. Părul lor lung și fețele curate, și îmbrăcate decent. Eu-eu-eu vă admir de fiecare dată când eu-eu vin înăuntru. I-am spus la Meda, "Mi-ar place să le pun pe toate într-un rând cândva și să le iau fotografia așa ca să pot arăta altor biserici felul cum este biserica noastră aici." Că, noi vorbim aceste lucruri, ele-ele se supun. Și noi suntem bucuroși. Aceasta face ceva pentru noi. Noi știm căci când noi-noi avem petițiile noastre, dacă inima noastră nu ne condamnă, noi știm că Dumnezeu ne aude.

³ Azi dimineață, un prieten de-al meu, mult, departe de aici, a fost pus afară, l-au cărat la o parte și doar-doar deabia trăia, se gândeau că el ar fi mort în câteva minute. Ei au chemat, era pe la lumina zilei. Eu am ieșit din pat, pe dușumea, și am început să mă rog pentru bătrânul ins și am fost în stare prin harul lui Dumnezeu să contactez acel spirit, aici a venit înapoi. S-a făcut bine, a venit iarăși înapoi, voi vedeți, trăind cu noi încă în seara aceasta, spre slava lui Dumnezeu. Acela-i bătrânul Frate Dauch, în vârstă de nouăzeci și unu de ani, douăzeci-douăzeci și unu de ani trecut de timpul călătoriei vieții lui. Dar Domnul este bun și plin de milă, așa că noi suntem recunoscători pentru aceasta.

⁴ Acum, Frate Neville, noi privim în jur unul la altul și eu știu că eu am doar puțin... cam încă un serviciu să fiu aici, și acela va fi duminică. Și eu-eu nu vreau să iau pe păstorul meu, mie doar îmi place să-l aud cum predică.

⁵ Duminică seara când el a predicat, eu vă spun, am mers sus aici cu un prieten la acest mic chioșc, să am un sandwich după aceea, Fratele Evans și Sora Evans, și am dat de Fratele și Sora Sothman sus acolo. Fratele Sothman și toți ceilalți au remarcat despre mesajul acela minunat. Și, eu vă spun, eu am trăit din el toată săptămâna, aproape. Și unele din remarcile acelea cum că struțul gândește că el s-a ascuns. Acum, asta-i adevărat, când el își bagă capul în pământ, dar cel mai mult din el încă se arată afară. Deci cam acela-i felul cum facem noi uneori. Noi încercăm să ne ascundem capul după ceva, acolo-i întotdeauna... poate noi încă arătăm, voi știți. El vede fiecare părticică din noi, voi vedeți. Deci într-adevăr apreciez aceea.

⁶ Atunci m-am gândit, păi, îmi place să vorbesc la biserică și m-am gândit, păi, eu-eu... Fratele Neville ajunge să vă vorbească tot timpul, așa că atunci când eu sunt jos aici poate mă cobor jos. Eu nu vreau să fiu destul de fățarnic, și să nu vreau să sun sau nimic, doar șed sus acolo acasă și biserica e deschisă aici jos. Eu-eu trebuie... Eu trebuie să fiu jos aici pentru că eu vă iubesc.

⁷ Eu vă spun, eu cu certitudine cumva... Vremea aici nu e de acord cu mine, și eu... și ținutul nu-i de acord cu mine și eu sunt alergic la aerul care-i aici. Tot așa de curând cum aerul acela mă izbește eu doar mă rup în urticare, peste tot, vedeți, și nu există nimic ce poți face privitor la aceasta. Și eu ... Și nu ne simțim bine, nici unul din noi, când suntem aici. Noi... cu greu ca unul din noi să se fi simțit de fapt bine de când am fost aici, pentru că noi cumva ne-am obișnuit cu acea climă înaltă.

⁸ Dar, acum, un lucru care mă atrage aici sunteți voi toți. Așa este, voi toți. Voi știți, tu găsești mulți prieteni, eu-eu sunt așa de recunoscător. Eu presupun că eu... dacă doar am numărat, personal, persoanele ce le cunosc, poate ar fi milioane în jurul lumii. S-a estimat odată de cineva, și probabil în cunoștință personală, de vreo zece milioane de persoane. Dar există ceva privitor-privitor la acasă, despre anumite persoane: Acolo-i doar... Fiecare are aceea, există persoane speciale în viața voastră. Voi știți, eu cred asta. Dacă nu există, atunci de ce este soția noastră specială pentru noi? Și de ce-de ce este a noastră... Vedeți? Noi suntem... soțiile noastre, soții noștri, și așa mai departe, aceasta-aceasta-i special. Și voi aveți aceea cu prietenii. Există un lucru sau altul că vouă doar vă place să vă întâlniți cu ei și doar să vorbiți cu ei. Acolo sunt locuri mici.

⁹ Și mă pot gândi la această mlaștină veche de-aici unde a stat această mică biserică, și unde înainte să stea ea aici nu era nimic decât o-o baltă. Acela-i motivul că drumul acela s-a așezat afară de tot acolo, să meargă în jurul acelei bălți. Aceasta-i de fapt proprietatea, și strada vine chiar pe lângă ușă acolo. Și, dar aceasta era o baltă. Și îmi amintesc ieșind aici afară și încercam să găsesc un loc să zidesc o biserică pentru Domnul, și eram doar un băiat tânăr.

¹⁰ Și am ascultat la acești, acest om tânăr și la ăstălalalt deaici, rugându-se cu un timp în urmă, cu tot entuziasmul acela. M-am gândit, "Tu știi, eu obișnuiam să fiu în stare să mă rog așa, fără să-mi apuc răsuflarea, cu greu." Iar atunci tu îmbătrânești, și tu cumva o încetinești puțin, voi știți, și aceea. Tu încă te miști, dar tu ești "în viteza a doua" cum i-am spus Fratelui Woods acolo afară. Dar, și atunci atât timp... Și atunci după o vreme tu ajungi jos în viteză mică, când ajungi pe la șaptezeci sau optzeci, eu presupun. Dar, voi știți, cei... tu încă te miști, totuși. Atât timp cât te poți mișca, ce mai contează? Doar încă puțină vreme să ajungi acolo.

¹¹ Îmi amintesc cum era rugăciunea, și chiar aici în aceste buruieni, chiar aici unde stă acest amvon acum, chiar cam pe unde este el, acolo-i unde am bătut un țărș mic unde am știut să pun amvonul. Domnul Dumnezeu mi-a dat acest

loc. Da, domnule. Acum, chiar acolo în piatra de temelie stă mărturia mea despre o viziune în dimineața când am pus-o, când cu greu puteam să mă gândesc atunci, a zis, "Acesta nu-i tabernacolul tău, dar fă lucrarea unui evanghelist," a zis El. M-am uitat afară și am văzut toată lumea acolo, și cerul albastru senin, și oameni venind de pretutindeni; aceasta zace în piatra de temelie acolo. Cât de puțin m-am gândit că se va întâmpla, chiar dacă viziunea a spus așa; dar nu dă greș, el va fi acolo oricum.

¹² Eu am fost într-o mulțime de interviuri săptămâna aceasta, pentru că, duminică, Prezența grațioasă a Domnului a coborât. Și eu ar fi trebuit să plec luni.

¹³ Eu am... noi încă nu am luat o vacanță, copiii. Vacanța mea vine mai târziu, puțin mai târziu. Dar eu am vrut să iau copiii pentru puțin timp. Ei trebuie să meargă înapoi și să meargă la școală acum, și așa m-am gândit că săptămâna aceasta ar fi un timp bun. Întâmpinând Chicago săptămâna viitoare în adunarea aceea acolo.

¹⁴ Dar atunci-ungerea Duhului, m-am gândit, "Acum este timpul să avem interviuri." Acum este timpul ca aceste... că eu pot să prind din urmă la câteva din ele acolo. Și acolo-i... Eu văd pe unele din persoane șezând prezente care erau în încăpere. Ei știu dacă Domnul s-a întâlnit cu noi sau nu.

¹⁵ Lucru ciudat că... fiecare pe lângă niște femei care Billy le-a pus înăuntru doar un spațiu chiar înainte, ceva doamnă din Louisville, ea avea o fetiță care era aici, mă gândesc că ele aparțin de fapt la Biserica lui Dumnezeu din Louisville, sau ceva. Dar fiecare caz, fiecare din ei care vin înăuntru, înainte să plec de acasă Duhul Sfânt mi-a spus cine o să fie aici, ce vor întreba ei. Și am scris jos pe o bucată de hârtie și am spus chiar ce vor întreba ei și întrebările lor în felul cum ei le vor pune, și cum vor fi ele răspunse. Atunci eu să le spun, "Aici e chiar ce tu... uite acum, câteva minute în urmă aici, ce Duhul Sfânt..." Întind mâna acolo pe birou și spun, "Vezi? El mi-a spus aceasta înainte ca să vii." Vedeți? Dar în timp ce eram sus acasă, cine o să fie acolo și ce va fi aceasta, care va fi atitudinea lor, și totul despre aceasta, înainte ca măcar să plec de acasă.

¹⁶ Am văzut timpul, de multe ori, când eu veneam în jos pe drum, rugându-mă, eu vedeam rândul acela de rugăciune trecând înaintea mea și să știu fiecare nume care o să fie în rândul de rugăciune, înainte ca să ajung aici. Așa este. Și chiar să știu unde ședeau ei în biserică și ce ei... cum ar fi ei îmbrăcați și cum ar arăta. Tu nu le spui la oameni fiecare lucru ca acela. Tu... Există lucruri care se întâmplă care tu doar nu le spui. Nu este necesar să le spui. Eu doar le spun oamenilor lucruri care cred că o să-i ajute, când Domnul mă presează să le spun, zice, "Spune aceasta." Tu nu ai vrea să spui tot ce ai văzut, pentru că aceea nu ar fi drept, voi vedeți, tu doar... desigur, tu ajungi în necaz și de toate în felul acela. Tu trebuie să știi cum să mânuiești lucrurile acelea prin Duhul Domnului.

¹⁷ Am avut persoane să stea înaintea mea și să-mi pună întrebări, eu știu exact, dar eu nu am vrut să le spun, pentru că doar m-am simțit constrâns să nu o fac. Vă amintiți, eu cred că era miercurea trecută seara, când am predicat despre *Un Prizonier*. Vedeți? Vedeți, tu vrei să-i spui la persoana aceea, dar Ceva zice, "Să nu o faci." Duhul zice, "Să nu o faci. Să nu o faci." Deși un dar privește chiar la acesta, vedeți. "Să nu o faci. Să nu o faci." Vedeți, așa că tu mai bine să nu o faci; atunci tu ești în necaz cu Dumnezeu.

¹⁸ Acum, noi nu venim aici jos în seara aceasta doar să stăm aici. Noi vrem să auzim Cuvântul Domnului. Voi v-ați rugat și noi am avut un timp minunat, și-și eu... întotdeauna când eu vin jos eu știu că aduc doar o carte mică de text pentru că acolo-i... Uneori Fratele Neville este așa de grațios el doar continuă să-mi ceară, "Vrei să faci *aceasta*," sau "să faci *aceea*," sau "vorbești?" Și eu mă uit pe-aici până când îmi găsesc un text de vreun fel și atunci noi îl începem de-acolo. Și eu sunt sigur... Acum, fiți siguri duminică...

¹⁹ Acum, eu nu... Noi niciodată nu știm, noi nu putem spune. Voi vedeți, eu am venit aici uneori cu-cu un text în mintea mea despre care eu urma să vorbesc, și ajung aici și îl schimb complet în jur. Și am avut Scripturi scrise jos, eu zic, "Eu o să folosesc acest text, eu o să folosesc aceste Scripturi. Așa cum ele vin jos, eu o să spun *aceasta*, *aceea*, sau *cealaltă*." Eu voi scrie jos, doar ca, Întâi Corinteni 5:15, și Doi Corinteni 7:1, și Matei 28:16, așa mai departe, doar o pun înăuntru așa, jos aici în felul acesta, și scriu Scripturile acelea jos. Și mă uit jos acolo, eu știu ce spune Scriptura acolo; uneori nici măcar nu atinge vreodată aceea, merge de tot în jur pe o cale diferită, cu totul. Și noi doar nu știm.

²⁰ Deci acum, dacă Domnul voiește, eu vreau să vorbesc, în încheiere aceste mici serii de servicii de moment ce sunt aici, duminică dimineața, asupra unui lucru foarte important. Deci, acum, veniți devreme, pregătiți să stați doar un pic târziu, poate pe la ora două, cam așa ceva. Și astfel aceasta-i... Eu am cam în jur de treizeci sau patruzeci de Scripturi deja scrise jos asupra subiectului, dar mă gândesc ce acesta... ce o să încerc să fac, dacă Duhul Sfânt mă va ajuta, să prind Mesajul și locul unde El este acum, și să-L zidesc chiar unde El a început, și să-L zidesc drept în sus în timpul prezent.

²¹ Deci aceea când eu-eu plec spre Chicago, atunci eu trebuie să mă duc drept la Arizona, și apoi înainte, înainte și înainte. Și poate să fie, din câte știu eu, poate fi iarăși anul viitor, poate vara următoare, înainte să ajung înapoi din nou la tabernacol, numai doar să trec dincolo pe aici din nou, pentru că eu am mitinguri.

²² Și Billy, chiar acum, lucrează pentru străinătate pentru un turneu complet al lumii începând chiar imediat după Crăciun. Și eu sunt cu totul planificat până cam în jur de decembrie, și, ei bine, poate prima săptămână din decembrie, Dallas. Deci atunci-atunci în ianuarie noi vrem să pornim pe un turneu complet al lumii, peste tot în jur, complet, și noi lucrăm la aceea acum, aflând doar unde va călăuzi Domnul. Și-și eueu sunt așa de recunoscător la... chiar la oameni, lucrătorii, atât de mult cât eu spun împotriva denominațiilor lor-lor și lucruri ca acelea.

²³ Voi știți, pe cărțile așezate chiar înapoi acolo acum, Fratele Roy Borders are grijă de invitații, și de la Crăciun, la începutul anului, acolo erau peste o mie de invitații în jurul lumii. O mie de invitații au venit înapoi acolo. Deci Domnul doar trebuie să mă îndrume la care din acelea să mă duc, și ce să fac. Noi doar depindem de El. Tu nu ai putea să le iei pe toate. Tutu nu ai putea să iei peste opt sau zece din ele într-o vară dacă ai fi trebuit, în o-în o completă... numai dacă tu doar mergi o seară aici și o seară acolo, și aceea-i... ei cer două săptămâni și trei săptămâni, și așa mai departe, atât cât poți să stai, sau unii din ei zic "doar atât timp cât va călăuzi Domnul," și-și toate ca acelea, așa că tu nu știi chiar exact unde să începi sau ce să faci. Așa că noi doar le punem afară înaintea Domnului, zicem, "Acum, Tu să ne spui, Tată Ceresc." Și voi ajutați-mă rugativă cu această chestiune, vedeți, voi ajutați-mă rugați-vă ca să putem să ducem acesta acolo.

²⁴ Și m-am gândit, după ce am avut serviciul de vindecare duminica trecută, atunci poate duminica aceasta dacă noi luăm doar învățătura și să o aducem drept sus și să arătăm ce-ce e timpul în care noi suntem... unde suntem noi, ce-ce e-ce e-scopul întreit al marelui plan al lui Dumnezeu dinaintea întemeierii lumii, și să-l aducem în jos până astăzi, planul întreit al lui Dumnezeu, planul. Eu lucrez la a doua parte din acesta acum, aducând Scripturile afară, și căutându-le și plasându-le.

Acum, să vedem, să ne aplecăm capetele doar un moment.

²⁵ Doamne Isuse, marele Păstor al turmei, noi ne-am adunat aici în seara aceasta în prea grațiosul Tău, Nume sfânt. Noi Te iubim, Doamne, și noi Îți mulțumim pentru această adunare de rugăciune în seara aceasta, pentru imnurile bisericii așa cum noi le-am cântat cu bucurie în inimile noastre, și-și le-am auzit așa cum au venit înapoi, bătând din palme. Și atunci noi am mers jos pe genunchi și toți ne-am revărsat inimile spre Tine, și Ți-am mulțumit pentru ce ai făcut Tu pentru noi, și-și Ți-am cerut să continui să umbli cu noi.

²⁶ Și acum a venit ceasul pentru citirea Cuvântului și pentru ceva despre care să vorbim, către popor. Îndrumă-ne în gândurile noastre, Tată, și obține slavă. Și spune ceva în seara aceasta, prin noi, care să ne ajute pe noi toți să ieșim de aici cu un scop în inimile noastre să trăim mai bine și mai aproape de Tine de cum am trăit vreodată. Pentru aceea suntem noi aici, Doamne, noi suntem aici să cunoaștem mai mult despre Tine. Și ne rugăm ca Tu să desfășori marea Ta Ființă spre noi în seara aceasta în descoperirea Cuvântului Tău, ca noi să putem ști cum să fim un-un Creștin mai bun și cum să acționăm în aceste zile din urmă. Noi o cerem în Numele lui Isus. Amin.

²⁷ Acum, privirea mea cade asupra unui text aici din Isaia, Isaia 38. Să citim acolo la Isaia, Isaia 38.

În zilele acelea Ezechia era bolnav pe moarte. Și Isaia profetul fiul lui Amoț a venit la el, și a zis către el, Așa vorbește DOMNUL, Pune-ți casa în rânduială: căci tu vei muri, și nu vei trăi.

Atunci Ezechia și-a întors fața către perete, și s-a rugat către DOMNUL.

Și a zis, Adu-ți aminte de mine, O DOMNE, eu te rog, cum am umblat înaintea ta în adevăr și cu o inimă desăvârșită, și am făcut ceea ce-i bine în privirea ta. Și Eze-... Ezechia a plâns amar.

Atunci a venit cuvântul DOMNULUI la Isaia, zicând, Du-te, și spune-i lui Ezechia, Așa vorbește DOMNUL, Dumnezeuul lui David tatăl tău, Eu am auzit rugăciunea ta, Eu am văzut lacrimile tale: iată, Eu voi adăuga la zilele tale cincisprezece ani.

²⁸ Fie ca Domnul să adauge binecuvântările Lui la această citire. Acesta-i un subiect foarte remarcabil pentru un mesaj scurt aici, eu cred. Eu vreau să-l numesc: *Dumnezeu Nu Cheamă Pe Om La Judecată Fără Ca Mai Întâi Să-l Avertizeze*. Și noi suntem-noi suntem-noi suntem să prindem-baza sau platforma din el aici, în acest text din seara aceasta, Dumnezeu avertizează pe om înainte să-l aducă la moartea lui.

²⁹ Acum, fiecare are aceasta. Noi am putea spune, "Păi, *acest* om a murit fără o avertizare." Nu, nu, nu. Dumnezeu niciodată... Voi nu știți ce era în inima acelui om, voi nu știți ce se petrecea în viața lui. Vedeți? Dumnezeu nu aduce pe nici un om la moartea lui fără ca întâi să-l avertizeze despre aceasta, spunându-i, este ceva, o pregătire. Dumnezeu e-e suveran, și El-El bate la inima fiecărui om, dându-i prilejul să vină. Acum, El poate avertiza înainte și să-L refuze, și-și dă din cap către El și se duce, zice, "Ah, este doar o simțire ciudată, aceasta o să-mi treacă." Dar, oricum, acesta era Dumnezeu. Dumnezeu vorbea către el.

³⁰ Și Dumnezeu nici măcar nu aduce judecată asupra pământului fără ca mai întâi să dea oamenilor un avertisment. Dumnezeu nu face nimic fără ca să declare întâi ce urmează El să facă. Și El le dă oamenilor o alegere, și voi puteți-voi puteți face bine sau rău. Aceea-i a Lui... Vedeți, Dumnezeu niciodată nu-și poate schimba a Lui-Lui natură. Programul Lui nu se poate schimba niciodată de la ce El a început, pentru că El este infinit și programul Lui și ideile Lui sunt toate perfecte. Deci, dacă El L-ar schimba, aceea ar arăta că El a învățat mai mult. Deci, fiind infinit, El nu poate învăța mai mult. Prima Lui-Lui-prima Lui decizie este întotdeauna perfectă, și nu există nimic să poată vreodată să schimbe Aceasta. Vedeți?

³¹ Dumnezeu, înainte ca omul să fi fost pus... să aibă o șansă să facă rău, Dumnezeu l-a pus pe bazele de unde el putea să accepte sau să nege, el putea primi sau-sau nu.

³² Ziceți, apropo, dacă acel lucrător înapoi aici, Fratele Baker, eu cred că era la-interviuri zilele trecute, eu am întrebările lui pe care el le-a scris pentru mine asupra sămânței șarpelui. Eu le am așezate înapoi aici acum. Dacă el e aici, păi, bine... eu nu-l văd niciunde chiar la timpul prezent. Dar el e aici. El și soția lui, un foarte bun om și o-o

femeie, dar ei-ei nu au putut înțelege câteva lucruri despre învățătura sămânței șarpelui, cum căci-căci... unele întrebări despre ce am spus eu, și-și predici dincolo de aceea, și-și vorbind despre-împregnare și așa mai departe. Dar eu... atunci este întocmai ca fratele, un om bun, doar un Creștin de câțiva ani sau doi, dar doar nu a înțeles, voi vedeți.

³³ Este greu dacă tu nu... Tu trebuie să depinzi de Duhul Sfânt pentru că această Biblie este scrisă în pilde. Tu nu poți doar să șezi jos și să-L citești ca un ziar. El este ascuns. Da, domnule. Cum ați putea justifica vreodată pe Dumnezeu când El i-a spus lui Moise sus acolo, a zis, "Acum, să nu faci nici un chip cioplit," în poruncile Lui, "să nu faci nimic ca Cerul, ceva-ceva Înger, sau orice altceva, să nu faci ceva chipuri cioplite," și totuși în aceeași zi i-a spus să formeze doi Îngeri din bronz și să-i pună chiar la scaunul milei, unde este mila? Vedeți? Voi trebuie să cunoașteți pe Dumnezeu și Natura Lui înainte să puteți înțelege Cuvântul Lui. El-El-El are cheia la acel Cuvânt, Însuși, și El-El este Singurul care poate-poate să-L mânuiască și să-L deschidă, și așa El este Acela care trebuie să-L descopere.

³⁴ Iar acum, noi aflăm că Natura Lui era, aici, ca întotdeauna să avertizeze un om înainte de judecată, să avertizeze o națiune înainte de judecată, și așa mai departe. El întotdeauna își dă avertismentul Lui, o reamintire pentru noi, de o responsabilitate. Noi suntem responsabili, și Dumnezeu ne-a pus aici pe pământ pentru un scop, și acel motiv pentru care El ne-a pus aici, noi suntem responsabili față de El pentru motivul acela. Voi ar trebui să mergeți la El și să aflați ce vrea El să faceți. Vedeți? Dacă voi nu...

³⁵ Dacă tu ai mers să lucrezi pentru un om, și el îți dă o slujbă pe o fermă, sau așa ceva, și tu ai mers doar afară la șopru și doar te-ai așezat jos acolo, și zici, "Bine?" Vezi, tu trebuie să mergi să-l întrebi ce vrea el să faci, și atunci o faci. Dacă tu lucrezi pentru un om, află care sunt datoriile tale.

³⁶ Și atunci dacă viața noastră este pe-pământ aici, atunci noi trebuie să mergem la Acela Care ne-a pus aici, și, "Doamne, ce vrei Tu ca eu să fac? Ce-ce-ce trebuie să fac? De ce sunt eu aici?" Dacă este să fie o casnică, spălătoare de vase, dacă este să fie... Orice vrea Dumnezeu ca voi să faceți, atunci voi să faceți aceea cât mai bine din câte știți să o faceți. Nu contează cât de puțin, nu contează cât de puțin este, voi trebuie să o faceți.

³⁷ Voi ziceți, "Bine..." Necazul despre aceasta, este, că fiecare din noi vrea să facă lucrul altui om. Noi toți vrem să ducem mingea, așa cum noi spunem, voi vedeți.

³⁸ Ca acest ceas de aici, acum, fiecare piesă mică înăuntru acolo își are locul ei. Acum, fiecare parte din el nu poate fi țagărele. Acum, eu mă uit numai la țagăre să văd cât e timpul. Dar dacă una din acele roțițe mici înăuntru acolo iese afară din ordine, acela nu va ține timpul corect.

³⁹ Și acela-i felul cum este cu oamenii. Noi avem toți, Trupul lui Cristos, trebuie să fie în poziția lor, în armonie. Vedeți? Și atunci noi putem privi în jur și să vedem ce timp din zi este. Vedeți? Atunci lumea se uită să vadă ce este aceasta. Vedeți? Vedeți? Dar ei vă urmărește. Dar dacă tu ești doar un arculeț păr, arcul principal, sau orice ești tu, tu să faci cea mai bună treabă care o poți la aceea.

⁴⁰ Acum, pentru că, noi avem o responsabilitate pentru care noi trebuie să răspundem față de Dumnezeu într-o zi. Fiecare om care vine pe fața pământului trebuie să răspundă față de Dumnezeu pentru o responsabilitate. Și, la mulți dintre noi, un administrator, pentru care noi trebuie să răspundem. Noi... Această responsabilitate este o administrare care ne-a fost încredințată de Dumnezeu, mie nu-mi pasă ce este ea. Cum am spus cu câteva momente în urmă, "o casnică," atunci fii o casnică veritabilă. Așa este. Dacă este să fii un fermier, fii un fermier veritabil. Orice este în care Dumnezeu te-a pus să faci, tu ai o administrare la aceea, pentru care tu trebuie să răspunzi față de Dumnezeu, pentru că sunt necesare toate aceste lucruri ca să o faci.

⁴¹ Lui Ezechia i s-a spus să se pregătească și să fie gata pentru că el trebuia să întâlnească pe Făcătorul lui. Acum, Ezechia era un rege și un-un om mare. Ați observat pledarea lui aici? "Doamne, eu Te rog să ieși seama la mine. Eu-eu am umblat înaintea Ta cu o inimă perfectă." Ce mărturie este aceea pentru-pentru-pentru noi astăzi, și ar trebui să fie, un om care umblă înaintea lui Dumnezeu.

⁴² Chiar moartea a fost pronunțată asupra omului și totuși Dumnezeu S-a răzgândit privitor la el, pentru că Ezechia a vrut să facă ceva și Dumnezeu a zis că El "ne va da dorințele inimii noastre." Și timpul lui Ezechia a venit, și el-el a primit un cancer pe el, sau așa ceva, și-și ei l-au numit "un buboi" în ziua aceea, dar noi știm că buboaiele de obicei nu văucid, ele doar se fac bine. Dar era poate un cancer, și s-a deschis ca un buboi. Și-și Dumnezeu i-a spus lui Isaia, a zis, "Du-te sus acolo și spune-i că el va muri." Și Ezechia încă avea ceva ce vroia să facă. El avea-el avea...

⁴³ Când tu pledezi ceva către Dumnezeu, tu trebuie să fie un motiv pentru aceasta. Este întocmai ca această Scriptură la care mă refer așa de des, "Dacă voi ziceți la acest munte, 'Mută-te,' și nu vă îndoiiți, ci credeți că ce ați spus se va împlini, voi puteți avea ce ați spus." Acum, aceea-i întru totul controlat pe motiv și obiectiv, vedeți, sau nu se va întâmpla. Vedeți?

⁴⁴ Voi nu puteți doar merge aici afară... Acolo-i unde mulți dintre noi fac multe greșeli, se duc afară și zic, "Acum, eu vă voi arăta că am credință să fac aceasta." Acum, tu ești greșit de la început. Dumnezeu nu-ți dă daruri doar să te joci cu ele.

⁴⁵ Așa cum am spus cu un timp în urmă, El nu vă arată viziuni doar să vă jucați cu ele. Acelea nu sunt nimic cu ce să te joci. Acelea sunt sacre. Doar folosiți-l în... așa cum Domnul te va lăsa. Fii un prizonier al Lui. Nu contează cât de mult vrei să-i spui acestui ins că el e greșit, și ce-i aceasta, aceea, sau cealaltă, tu păstrează tăcerea până când

Dumnezeu spune așa. Atunci când Dumnezeu spune așa, atunci tu poți veni cu AȘA VORBEȘTE DOMNUL! Până atunci, doar uită despre aceasta.

⁴⁶ Lumea astăzi este întocmai cum era Ezechia atunci, a fost avertizat. Ea constant este avertizată. Biserica este avertizată. Și, acum, lucrurile acestea nu se întâmplă doar dintr-o-dintr-o întâmplare. Ele toate au ceva în spatele lor.

⁴⁷ Acum, Ezechia, fiind bolnav, având acest buboi, aceasta nu era din întâmplare. Dumnezeu l-a trimis pe Isaia sus acolo și i-a spus să-și pună casa în rânduală acum pentru că el urma să moară. Și Ezechia a plâns, și i-a spus lui Dumnezeu, "Eu am umblat înaintea Ta cu o inimă perfectă și eu-eu Te rog să-mi cruți viața pentru o cauză, o cauză bună, cauza lui Dumnezeu."

Dumnezeu i-a spus profetului, a zis, "Du-te înapoi și spune-i."

⁴⁸ Acum nu-i asta ciudat? Ezechia era cel mai mare om în țară. Vedeți? Ezechia era un rege, și un om evlavios. El era un om adevărat, dacă el putea pleda aceea înaintea lui Dumnezeu și Dumnezeu nu l-a muștrat pentru aceasta, "Eu am umblat înaintea Ta cu o inimă perfectă." Acum aceea spune foarte mult. Vedeți?

⁴⁹ Și Dumnezeu nu a spus, "Nu, Ezechia, tu nu ai făcut-o," dar El a admis că el a făcut-o. Și El a zis, "Eu am să-Eu am să-ți cruț viața puțin mai mult." Vedeți? "Eu am să-ți iau cererea ta," vedeți, pentru că el era un om drept, el a fost unun slujitor adevărat la Cristos.

⁵⁰ Și atunci noi simțim că noi avem un drept să cerem ceva dacă-dacă obiectivul nostru este corect, și apoi motivul nostru la aceasta.

⁵¹ Acum, noi vedem astăzi că pentru anii mulți trecuți, eu aș spune pentru ultimii cincisprezece, la mai mulți ani, că acolo era constant un avertisment afară peste națiune, "Pocăiți-vă, sau pieriți!"

⁵² Voi observați, eu vorbeam astăzi cu soția chiar devreme azi dimineată, și eu... devreme la micul dejun, noi ședeam la masă vorbeam înainte să plec. Și am zis, "Soție..." Ea vorbea despre Billy Graham, și despre soția lui, doar cât de obișnuit și fiecare lucru încearcă ei să trăiască. Am zis, "Acela-i un adevărat slujitor când el încearcă să nu... când el... omul poate câștigă două sau trei milioane pe an afară în campaniile lui, dar el nu-i primește, fundația lui îi ia, punându-i înapoi în lucrare și transmisiune, și așa mai departe. Și Billy primește vreo douăzeci și cinci de mii pe an."

⁵³ Ea a zis, "Cum ar cheltui el vreodată douăzeci și cinci de mii pe an?"

⁵⁴ Am zis, "El-el ia doar cât trebuie să aibă, asta-i tot. El are o casă pentru care trebuie să plătească, și de toate." Am mers înainte, și am zis, "Eu am mult respect pentru Billy Graham," am zis, "pentru că el are un mesaj, și acel mesaj este pocăința."

⁵⁵ Și atunci, eu vă spun, nu există nimeni de care eu știu, care-i în țară astăzi, pe care Dumnezeu l-a folosit cu acel mesaj ca Billy Graham. O, el o are jos la timp, și el doar stă acolo și, vreau să spun, el îi cheamă pe acei politicieni și membri de biserică la pocăință. Dar aceia-i așa de departe cât merge el.

⁵⁶ Și aici vine Fratele Oral Roberts, un alt slujitor mare al Domnului. Și nu există nimeni să vină acolo afară și să se compare cu Oral Roberts. Acea strânsoare de bulldog doar-de a scoate doar duhurile rele și chemând Numele Domnului șiși mici senzații, și așa mai departe, despre vindecare Divină. Acea-i exact corect. Acolo-iun mesager la Penticostali.

⁵⁷ Acolo-i un mesager la lumea bisericii denominaționale, vedeți, și lumea rece.

⁵⁸ Și atunci priviți în jur în propria noastră slujbă mică umilă, stând "Isus Cristos același ieri, azi, și în veci," voi vedeți. Ce face asta? Cheamă acel grup Mireasă, voi vedeți. Vedeți? Vedeți, el-el cheamă din amândouă acele grupuri. Aceasta ia o Roată afară din roată. Vedeți ce vreau să spun?

⁵⁹ Și atunci Dumnezeu confirmă acel mesaj care Billy Graham îl predică. Dumnezeu vindecă pe bolnavi prin rugăciunile lui Oral Roberts. Și Dumnezeu produce lucrurile care Isus... dovedește că Isus Cristos este același ieri, azi, și în veci. Și cheamă lucrurile acelea care... Acestea sunt mesaje ale orei. Și fiecare din mesajele acelea cheamă, "Pocăiți-vă, sau pieriți!" Așa este. "Pocăiți-vă, sau pieriți!" Nu există speranțe, sunt toate duse. Lumea a fost avertizată de Venirea Lui. Fiecare din mesajele acelea vorbesc și avertizează despre Venirea Domnului Isus, și la biserica denominațională...

⁶⁰ Amintiți-vă, Dumnezeu este întotdeauna în treiuri. Ca Tată, Fiu, și Duh Sfânt; și justificare, și bot-... și sanctificare, botezul Duhului Sfânt; așa mai departe; El este în treiuri.

⁶¹ Acum, Dumnezeu este acel mesaj de pocăință la biserica nominală. Dumnezeu este în acel mesaj de vindecare Divină la biserica Penticostală. Dumnezeu este în Mesajul către Mireasă. Vedeți? Așa că noi aflăm că toate acele chemări, una la *aceasta*, aceasta la *aceea*, și aceea la *aceea*. Dumnezeu cheamă biserica afară din lume; cel... cheamă biserica în biserica denominală înspre Penticostal; și cheamă Mireasa afară din Penticostal. Vedeți?

⁶² Ca Luther, Wesley, și acum. Vedeți, este doar totul perfect tipizat și nu există nici o greșală privitor la aceasta. Eu am lovit peste tot în jur la capetele ei, și laturile ei, și înăuntru și-n afară la aceasta, și am arătat-o prin Scriptură, cronologia ei, până când noi știm că acesta-i absolut Adevărul. Vedeți? Nu există greșală. Duminică eu sper că Dumnezeu o adâncește așa de adânc încât niciodată nu veți fi în stare să vă îndepărtați de la aceasta. Vedeți?

⁶³ Acum, Dumnezeu dă avertisment, "Pregătiți-vă pentru o judecată." Bombele atomice sunt în hangare, totul stă gata.

Și Dumnezeu, înainte ca El să poată lăsa să se întâmple lucrul acesta, El face o chemare jos peste tot, cum a făcut El în Sodoma, "Ieșiți afară din ea! Fiți gata. Acolo o să se întâmple ceva."

⁶⁴ Ca în zilele lui Noe, înainte ca Dumnezeu să trimită apele să distrugă lumea în marea lume antideluviană care a deviat în păcat, și Isus a spus clar că era o zi întocmai ca aceasta. "Cum a fost în zilele lui Noe, tot așa va fi la venirea Fiului omului." Cum că femeile ca apucate, și-și căsătorindu-se și dând în căsătorie, și-și marele realizări științifice, și cei deștepți educați mergând în partea intelectuală, iar Turma mică smerită șezând departe la o parte așteptând judecata ce urmează și scăparea. Și înainte ca Dumnezeu să trimită acea judecată, El a trimis un profet.

⁶⁵ Întocmai cum El i-a făcut lui Ezechia, El a zis, "Fii gata, căci judecățile sunt gata să cadă."

⁶⁶ Și el a pregătit poporul pentru timpul acela. Noe a pregătit poporul, și aceasta era o chemare de milă înainte de judecată.

⁶⁷ La Ninive i s-a făcut de cunoscut înainte de timpul lor. Dumnezeu a privit în jos la Ninive, și El a zis, "Eu sunt-Eu sunt chiar sătul și scârbit de lucrurile acestea." Eu-Eu-Eu înțeleg căci-căci cei... deși acea lume mare, a Neamurilor, păgână... Cetatea lor, așa cum era în zilele acelea, ei i-au judecat prin cetate; acum aceasta prin națiuni, acum după ce populația s-a răspândit așa cum s-a răspândit. El a zis, "Acea cetate mare este dedată, întru-totul, la păcat."

⁶⁸ Și Dumnezeu, înainte ca El să trimită judecată, El a trimis un mesaj de avertizare, "Ieșiți afară din ea! Îndreptați-vă!" Priviți, profetul nu a spus nimic decât-decât să iese... A zis, "În timp de patruzeci de zile această cetate va fi nimicită."

⁶⁹ Și, o, cum este uneori greu să faci astfel de lucruri ca acelea, să spui la oameni. Dacă profetul nu veghează, el va ajunge în necaz, pentru că el o va lua cumva la o parte, încercând să o facă ușor, sau să compromită un pic aici și un pic acolo. Dar profetul adevărat are porunca de la Dumnezeu, nu ar trebui să compromită nimic, el ar trebui să o așeze absolut drept pe linie.

⁷⁰ Acela-i motivul că El a folosit duhul lui Ilie așa de mult, vedeți, pentru că acel duh întotdeauna a îndeplinit poruncile Lui. Voi vedeți? Vedeți, el a adus poruncile Lui chiar exact ce era Aceasta, și întotdeauna un "Veniți înapoi la Cuvânt!" Vedeți? Întotdeauna să-i aducă înapoi la Cuvânt.

⁷¹ Acum, noi aflăm Ninive în păcat. Și profetul a ezitat pentru că ea era o lume a Neamurilor, vedeți, era o națiune de Neamuri, un popor Neam; nu al lui, aceștia nu erau Evrei. Ei erau Neamuri. Un mare port comercial, de vapoare care era în Ninive, mare pescuit industrial acolo, oamenii pescuiau. Și-și ei-ei au... trebuie că au avut o țară mare păcătoasă acolo. O mulțime de bani; și-și unde banii sunt din belșug, și oamenii sunt în opinia populară a zilei, păcatul întotdeauna se așează înăuntru, și violența.

⁷² Dumnezeu s-a săturat de aceasta. Deci El avea un profet în țară, așa că El a zis către profetul Lui, "Du-te acolo jos la Ninive și strigă, și spune, „In patruzeci de zile cetatea va fi nimicită.”"

⁷³ Acum, Iona s-a gândit acum, "Tu știi, eu aș putea intra în puțin necaz." Așa că el a vrut să fie mai sigur, așa că el s-a gândit că o să ia un mic concediu și-și merge jos la Tars. Și noi aflăm că... au mai rămas numai patruzeci de zile. Vedeți?

⁷⁴ Deci Mesajul este urgent, timpul este aproape. Nu vă jucați în jur cu alte lucruri și să obțineți o diplomă de Licență de Artă și să aflați ceva. Ora este aproape! Asta-i ce se întâmplă cu oamenii astăzi, noi încercăm să zidim mari școli și să avem lucruri mari ca acelea. Când mila... Doamne! Dacă noi predicăm Venirea Domnului, ce avem noi nevoie cu școlile? Noi avem nevoie de pocăință către Dumnezeu! Vedeți?

⁷⁵ Cum a spus Hudson Taylor la tânărul misionar, el a zis... Sau, un băiat tânăr Chinez a venit la el, a zis, "D-le Taylor," a zis, "Domnul Isus m-a umplut cu Duhul Lui." A zis, "Eu-eu sunt așa de fericit!" A zis, "Să iau eu acum zece ani și să-mi iau diplomele și așa mai departe?"

⁷⁶ El a zis, "Fiule, nu aștepta după diplome. Dacă lumânarea este aprinsă, mergi și spune Aceasta! Du-te spune-L. Nu aștepta după diplome. Nu, tu vei fi pe jumătate ars înainte să fii terminat, cu diploma ta."

⁷⁷ Lasă, când este aprinsă, dacă nu știi altceva, doar spune cum s-a aprins. Și doar-doar să nu încerci să iei locul altcuiva, sau locul la ceva. Când tu o știi, doar spune ce știi a fi Adevărul, "Acesta-i felul cum El a venit peste mine, și așa este cum am simțit privitor la El." Acea-i... Dacă tu nu știi nimic mai mult decât atât, spune asta! Să mergem! Mesajul este urgent, timpul este aproape.

⁷⁸ Acum, ce-i dacă Isaia spune, "Păi, acum eu voi aștepta și o să văd cum se descurcă el cu buboiul acela, întâi, voi vedeți. Văd cum-cum el...?"

⁷⁹ Vedeți, Dumnezeu i-a spus, "Du-te sus acolo și spune-i, chiar acum!" Vedeți? Și El i-a spus la Iona să meargă. O, doamne!

⁸⁰ Și când el a ajuns acolo afară în oceanul acela și în marea aceea adâncă, și-și vaporul s-a împotmolit în furtună, și ei au ridicat pânzele și atunci s-au întors roata și roata, ei se miră ce în lume era situația acolo afară. Dar ei nu au putut să vadă, se părea că lucrul acela se umplea cu apă. Și-și fiecare om chema pe dumnezeul lui, și primul lucru ce-l știți... Iona era în concediul lui, deci s-a gândit că tot atât de bine ar putea să doarmă, și el trebuie că a mers jos în bulmea corabiei, și s-a culcat acolo sus cu picioarele proptite sus, adormit. Și a zis, "Scoală-te, O trântorule, și cheamă pe

Dumnezeul tău!" Și Iona știa ce era greșit.

Așa știe fiecare om ce este greșit astăzi! Vedeți?

⁸¹ Și el a zis, "Toată vina este a mea. Luați-mă și legați-mi mâinile, și aruncați-mă în mare, și atunci necazul acesta se va potoli." Și ei erau ca un fel de grup de oameni gentili și ei nu au vrut să facă asta, dar ei au aflat că el era un profet și știa despre ce vorbea el. El a zis, "Eu-eu m-am gândit să iau concediul întâi, dar-dar Domnul nu vrea să iau eu acest concediu. Eu trebuie să merg jos acolo, eu am o treabă de făcut. M-am gândit să mă odihnesc un pic înainte să merg, dar eu trebuie să merg. Mesajul este urgent, eu trebuie să ajung acolo."

⁸² Îmi imaginez, când acel pește anume pregătit l-a luat pe Iona jos în stomacul lui, el și-a schimbat total părerea și a aruncat apă prin toată țara, și a luat-o afară către Ninive cât de tare a putut el să meargă. Dumnezeu ducea acel mesaj acolo în peștele acela anume pregătit. Și el a luat-o către Ninive tot așa de tare cât putea să meargă, pentru că el-el avea mesagerul pe bord și el trebuia să-l ducă acolo. El a luat corabia greșită, dar Dumnezeu a rânduit o corabie pentru el.

⁸³ Așa că, voi știți, Dumnezeu este în stare să facă lucruri mari dacă noi doar ascultăm de El. Vedeți? El-El va face El va face căi unde nu-i nici o cale. El *este* Calea. Vedeți? Și când Mesajul este absolut urgent, așa cum El este astăzi, Dumnezeu rânduieste o cale.

⁸⁴ Noi observăm iarăși când Amos... eu am predicat despre acest om, Amos. Dacă v-ar place să citiți povestea cândva, ea este grozavă, citiți povestirea despre Amos, primul capitol din Amos. El este un alt model de-avertizare înainte ca judecata să lovească păcatul. Acum, cetatea împotriva căreia el mergea să o avertizeze, acolo, erau un grup de Iudei care-care ei toți au deviat cumva de pe linia bătătorită și a devenit un mare centru turistic. Și-și îmi imaginez, așa cum am dat ilustrația dimineața aceea, vorbind despre el, că, când capul lui pleșuv a apărut peste vârful dealului și ochii lui mici s-au îngustat așa cum se uita în jos și a văzut păcatul din poporul și națiunea aceea mare, barba lui albă așa cum el îi arăta cu degetul în felul acela. Vai, ce lucru! Dar nimeni nu știe de unde a venit el.

⁸⁵ Nimeni nu cunoaște profetii aceia, ei doar se ridică de undeva și se duc pe aceeași cale.

⁸⁶ Dar el a mers în cetate cu "AȘA VORBEȘTE DOMNUL! Pocăiți-vă, sau pieriți! Căci Dumnezeu va nimici națiunea aceasta. El va-El va șterge locul acesta de pe pământ. Voi ați făcut o înțelegere cu dușmanul vostru. Și voi sunteți-voi sunteți în pace, gândiți voi, cu dușmanul vostru, dar tot timpul Asirienii sunt-sunt în acumulare de forțe acolo afară. Voi nu puteți umbla doi împreună fără să fiți în acord. Asta-i tot." Deci el a zis...

⁸⁷ Și Dumnezeu vrea să ne separăm. El ne vrea „ieșiți afară din lume," nu să încercăm să trăim și cu lumea și cu Dumnezeu, să nu încercăm să ne modelăm după lume și după Dumnezeu. Voi trebuie să trăiți pentru Unul sau celălalt, voi trebuie să-l credeți pe Unul sau pe celălalt.

⁸⁸ Și acum noi aflăm că, acest Amos, el cu certitudine a prezis o judecată asupra acestui popor dacă nu se pocăiesc. (Și-și, vai, așa-așa bine se potrivește în ziua noastră.) Mă gândesc că această mare cetate, cum se uita iarăși înapoi prin aceasta, marea cetate acolo jos, cum că ea a fost cu totul dedată, șiși o economie mare ce o aveau cu de toate, prosperă. Și ei gândeau că ei erau chiar exact în voia Domnului, pentru că ei prosperau. Dar ei au aflat că Dumnezeu nu este întotdeauna autorul prosperității. Nu, Dumnezeu... Uneori când prosperitatea lovește bisericile, acestea se îndepărtează de la El.

⁸⁹ Voi știți, Dumnezeu a vorbit despre Israel o dată, a zis, "Eu te-am găsit însângerată în câmp, și Eu te-am spălat și team adus înăuntru," să fie Propriul Lui copil. "Și atunci când te-ai făcut mare, și o femeie tânără frumoasă, tu ai jucat rolul unei curve." El a zis, "Tu-tu-tu te-ai dat la fiecare trecător." Vedeți? "Dar când tu ai fost săracă și în nevoie, când-când ai avut nevoie, tu M-ai slujit. Dar când Eu te-am binecuvântat și ți-am dat din belșug, atunci te-ai îndepărtat de la Mine." Și aceasta doar cam s-a dovedit în felul acela. O, doamne!

⁹⁰ Acum, noi aflăm că acest profet într-adevăr a lovit jos peste națiunea aceea, acest Amos. El era doar un plugar. Dar noi aflăm căci când el a lovit, i-a lovit jos și le-a spus ce va fi, și le-a spus că dacă ei nu se îndreptau cu Dumnezeu dușmanul pe care ei l-au luat în părtășie va fi tocmai acela care-i va nimici.

⁹¹ Acum noi aflăm că America noastră mândră nu va scăpa de mânia lui Dumnezeu. Așa cum am vorbit într-o zi de când am fost aici, eu sunt sigur că era aici, despre tot la sfârșit. Voi știți, eu-eu nu văd nimic pe care să zidesc. Voi nu puteți zidi la politică, ea îi dusă. Voi-voi nu puteți zidi la viața socială, pentru că ea este așa de demoralizată. Acolo-acolo-acolo nu există nimic la care să poți zidi acolo. Și voi nu puteți pune speranțele în nimic.

"Ce zici de biserică?"

⁹² Păi, voi nu puteți face nimic cu biserica, ea este așa de formală și dusă, nu a mai rămas nimic. Ei și-au vândut deja dreptul lor de naștere pentru o masă de linte, și ei doar așteaptă judecata. Duhul Sfânt a traversat națiunea aceasta, arătând semnele și minunile Lui, și ei au respins mereu harul Lui. El Se adevărește și se dovedește, prin adevărea Lui mare, că El este Cuvântul lui Dumnezeu manifestat în această zi. Și ei încă Îl refuză. Vedeți? Nu mai există nimic rămas acum. Voi doar nu puteți face asta întotdeauna lui Dumnezeu. Vedeți?

⁹³ În ordine, noi aflăm, întâi, El trimite profetii Lui cu avertizarea. El nu Își schimbă felul, metoda Lui de a face lucrurile.

⁹⁴ El nu lovește întotdeauna când El avertizează. Eu vreau să urmăriți acest citat. Dumnezeu dă un avertisment dar El

nu lovește întotdeauna la același timp când El avertizează. Ați observat asta? Și atunci când El nu lovește când El trimite un avertisment, atunci profetul este batjocorit, "Tu nu L-ai avut. Tu ai spus o minciună. Tu-tu nu ai fost corect."

⁹⁵ Același lucru ar fi putut să-i fie spus lui-lui Isaia. Ce credeți că s-a gândit omul acela când el a mers acolo sus și a profetizat că regele "urma să moară," apoi să vină înapoi jos și să zică, "Nu, el o să trăiască"?

⁹⁶ Ce ziceți de Iona mergând prin străzi, zicând, "O, cetatea aceasta o să fie nimicită în atâtea zile, patruzeci de zile," și atunci Dumnezeu nu a făcut-o?

⁹⁷ Vedeți, voi trebuie să vegheați, Dumnezeu nu lovește întotdeauna când El avertizează. Dar El... Există un lucru, atunci profetul este batjocorit. Dar dacă el este un profet adevărat cu Cuvântul Domnului, vedeți, semne de la Dumnezeu, adevărat, așa cum Dumnezeu a spus că profetul va fi adevărat (care acești oameni erau), vedeți, Cuvântul lui nu este al lui, ci acesta-i Dumnezeu, și va veni la împlinire. El trebuie să vină la împlinire dacă El este Cuvântul lui Dumnezeu. Există numai un lucru care-l poate opri, acela-i o pocăință rapidă.

⁹⁸ Observați, Amos, el-el a trăit să-și vadă profeția, dar când Amos a vorbit despre cetatea aceea, cum urma să se întâmple, cum urma Dumnezeu să-i facă pe Sirieni să vină înăuntru și să-i cucerească, și așa mai departe în felul acela, și cum că propria lor corupție îi va înghiți. Păi, eu cred că dacă aceasta-i chiar acum... eu mă uit jos aici peste Scriptură, și dacă am aceasta socotită corect, este cam în jur de cincizeci de ani după ce a profetizat Amos. Și, acum, ce gândiți voi? O întreagă generație a trecut până a venit profeția lui Amos la împlinire. Dar dacă veți citi aici, aceasta vă spune, și s-a întâmplat chiar exact cuvânt cu cuvânt ce el a spus. Vedeți?

⁹⁹ Ioan a văzut Cartea Apocalipsei. Aceasta nu s-a întâmplat în ziua lui. Dar noi o vedem venind la împlinire chiar exact. Vedeți?

¹⁰⁰ Daniel a profetizat despre ziua, despre ziua lui și peste tot în jos. El nu a trăit să o vadă. El a zis, "Du-te în calea ta, Daniel. Închide cartea-cartea, și-și închide cartea. Și tu vei adormi în partea ta, dar în ziua aceea tu vei sta." Vedeți?

¹⁰¹ Acum, voi vedeți, cei... voi nu întotdeauna... Dumnezeu... lovește îndată ce El profetește. Profeția lui Amos, așa cum am spus, era cincizeci de ani mai târziu, ea a venit la împlinire. Dar a venit la împlinire!

¹⁰² Și atunci profetul este un-este un... al Bibliei... Un profet real, veritabil este o persoană specială. Nu "un special," să fie ceva diferit de oricare altul, dar el are o slujbă specială. Vedeți? Și, având o însărcinare specială, el trebuie să fie special (puțin afară din cale de ceilalți) pentru ca să facă asta.

Aceasta-i întocmai cum Dumnezeu i-a asemănat pe *profeții* Lui a fi "un vultur."

¹⁰³ Acum, un vultur este o pasăre specială. El este doar o pasăre, dar el este o pasăre specială. Și el poate zbura mai înalt de cât alte păsări. El poate vedea mai departe de cât alte păsări. Și, acum, pentru ca să meargă mai sus, el trebuie să fie construit așa ca el să poată merge mai înalt. Și la ce i-ar folosi să meargă sus acolo fără ca el să poată vedea ce făcea el după ce a ajuns sus acolo? Vedeți? Deci el trebuie să fie o pasăre special construită. Vedeți? El este cumva în familia șoimului, el este "un spintecător cu ciocul." Și el mănâncă acei... mulți dintre ei sunt mâncători de stârvuri. Există în jur de patruzeci de soiuri diferite de vulturi.

¹⁰⁴ Dar, voi vedeți, în biserică acolo-i păstorul, și acel păstor este o persoană specială. El este construit până unde el poate-el poate să sufere certurile oamenilor. El-el-el este un purtător de povară, el este boul echipei. El-el este un om care poate șede jos când cei... cineva are ceva împotriva altcuiva, și șade jos cu cele două familii (și nu ia partea la nici care) și o argumentează și o aduce drept înapoi în bunătațe. Vedeți? El-el e un păstor, el știe cum să aibă grijă de lucruri.

¹⁰⁵ Evanghelistul este un om special. El este un om care arde ca o sferă de foc. El aleargă într-un oraș și își predică mesajul, iar apoi iese de-acolo altundeva. Vedeți, ele un om special.

¹⁰⁶ Învățătorul este un om special. El șade înapoi sub ungherea Duhului și este în stare să ia Cuvintele și să le pună laolaltă prin Duhul Sfânt, că, păstorul sau evanghelistul oricare din ei nu s-ar putea compara cu el.

¹⁰⁷ Iar apoi, noi aflăm, că apostolul este un om special. El este un-el este un "așezător în ordine." El este un om care-i trimis de Dumnezeu să pună lucrurile în ordine.

¹⁰⁸ Profetul este un om special. Un profet este un om la care vine Cuvântul Domnului, pentru că profetul este proiectat astfel (viața) încât subconștientul lui și primul lui conștient sunt așa de aproape împreună încât el nu merge să doarmă ca să își viseze visul, el îl vede când el este pe deplin treaz. Vedeți? Acum, aceea-i ceva ce Dumnezeu trebuie să facă. Vedeți, el vede ce se petrece.

¹⁰⁹ Un profet vede dinainte departe de tot, vedeți, lucrurile care vin. El vede paharul mâniei lui Dumnezeu, plin, înainte să fie umplut. Vedeți? El poate spune, "AȘA VORBEȘTE DOMNUL! Dumnezeu va nimici această cetate dacă nu vă pocăiți." De ce? El este un vultur. El călărește departe înăuntru acolo. Vedeți? Și el privește departe de tot acolo și el vede paharul mâniei turnat afară. Asta-i la ce se uită profeții. El nu se uită la ce se petrece aici, el se uită acolo! El zice, "Aceasta vine!" El poate să meargă așa de sus încât el poate vedea umbra aceea. El a zis, "Lumea va fi întunecată-întuneric și întuneric gros." El este sus destul de înalt, soarele strălucește acum, dar el vede acea umbră venind, și el-el-el zice la ce se uită. Aceasta încă nu este aici, dar ea sigur va fi aici! Așa este. Ea urmează să fie aici, întuneric gros asupra poporului. El știe că acesta vine, departe cu anii, totuși el îl vede.

¹¹⁰ Amos, acel profet uns al lui Dumnezeu, el a văzut întunericul și judecata. El a văzut Siria venind jos cu carele lor și să treacă pe acolo, să măcelărească pe oamenii aceia. El a văzut-o venind și judecata lui Dumnezeu asupra lor. Acum, cincizeci de ani înainte să se întâmple. Dar, voi vedeți, fiind un profet, el a fost ridicat sus în Duhul și el a văzut-o departe de tot. Vedeți? El a văzut paharul, plin, înainte să fie umplut.

¹¹¹ Ca Abraham. Dumnezeu i-a spus lui Abraham, "Sămânța ta va veni în țara aceasta și va rămâne aici pentru patru sute de ani, iar apoi Eu îi voi aduce afară cu o mână puternică, pentru că fărâdelegile Amoriților încă nu sunt pline." Vedeți? Dumnezeu știa că paharul acela urma să se umple. El vorbea cu profetul Lui, El i-a spus acum, "Tu vezi acel pahar al Amoriților jos acolo," vedeți, "dar fărâdelegea lor încă nu s-a umplut, Abraham. Să nu spui nimic despre aceasta acum, abține-te, dar aceasta va veni. Și când paharul lor s-a umplut, și cei patru sute de ani, Eu îi voi mîna afară ca lăcustele înaintea ta, și Eu voi stabili sămânța ta aici în această țară." Amin! Acela era profetul Domnului.

¹¹² Acum, când el vorbește despre viziunea lui, fie că-i mînie sau fie că-i vindecare, aceasta poate zăbovi, dar ea trebuie să vină la împlinire dacă el o vorbește în Numele Domnului.

Vedeți? Ar putea să fie o binecuvântare care el o vorbește pentru voi. El ar putea să vă spună un anumit lucru, și voi nu îl puteți vedea deloc. Voi ziceți, "Cum poate fi aceasta? Păi, aceasta-i... Eu-eu-eu... El mi-a spus, "AȘA VORBEȘTE DOMNUL, "Aceasta se va întâmpla, și aceea urma să se întâmple.": și nu s-a întâmplat. Omul este greșit!" Acum tu vei fi judecat că nu L-ai crezut, dar aceasta urmează să se întâmple oricum! Vedeți? Aceasta trebuie să se întâmple!

¹¹³ "Chiar dacă întârzie," a spus Biblia, "totuși acesta va vorbi la timpul lui." Aceasta va veni la împlinire.

¹¹⁴ Profetul se uita numai și vedea ceva. El vorbea despre ce era la ce se uita el. El nu se gândește despre ce-i aici și cum arătați acum, el se uită la ce urmează să fie. Și când el vorbește aceea, dacă-i Cuvântul Domnului, acesta deja s-a vorbit și nu există nimic în lume să-l poată opri (voi vedeți, așa este,) numai Dumnezeu Însuși.

¹¹⁵ Observați, acum noi aflăm căci când... El-el vorbește viziunea lui, profetul vorbește. Acum, uneori el A vorbește lucruri bune, el vorbește despre vindecarea voastră. În regulă, v-ați putea gândi, "Aceasta doar nu se poate întâmpla, eu nu m-am făcut ceva mai bine." Atunci ce face aceea? Aceea doar aduce judecățile lui Dumnezeu asupra ta. Așa este. Vedeți? Isus a promis să vă salveze dacă voi L-ați crede; dacă voi nu-L credeți, aceasta nu se-aceasta nu vi se va întâmpla. Voi trebuie să-L acceptați, voi trebuie să-L credeți. Vedeți? Și voi trebuie să știți de unde vine Aceasta, care vă dă credință în Dumnezeu; sau, profetul vostru. Vedeți? Voi trebuie să-L credeți.

¹¹⁶ Iar acum noi aflăm aici, că acești profeți care au vorbit, ei-ei au vorbit și ce au spus ei a venit la împlinire. Și dacă mânia lui Dumnezeu este turnată asupra poporului, există numai un singur lucru... Dacă acel profet a zis că una sau alta urma să se întâmple, există numai un lucru care va opri mâna lui Dumnezeu, aceea-i pocăința. Aceea-i pocăința către Dumnezeu, care oprește mânia Lui. Acum, să nu așteptați după aceasta, faceți-o atunci! Dumnezeu spune ceva, voi să o faceți chiar atunci.

¹¹⁷ Ezechia, îndată ce el a știut... El era un om bun, dar Dumnezeu a zis, "Ți-a venit timpul, Ezechia, și Eu-Eu trebuie să te iau. Eu-Eu vreau să, Eu o să te iau sus. Pune-ți toată casa în rânduială."

¹¹⁸ Și el-el-el a zis, "Îmi va lua cincisprezece ani să fac asta, Doamne." Vedeți? "Acum, acesta ești Tu... eu-eu-eu știu că mă duc, dar o să-mi ia cincisprezece ani să-mi pun casa în rânduială. Eu nu o pot face chiar acum. Eu-eu nu am timpul să o fac. Eu-eu-eu doar nu o pot face. Doamne, lasă-mă să trăiesc alți cincisprezece ani așa ca să pot să fac acest lucru. Eu nu îmi pot pune casa..."

Vedeți, însărcinarea lui Dumnezeu era, "Pune-ți casa în rânduială! "

¹¹⁹ Și Ezechia a zis, "Eu nu o pot face în anul acesta, aceasta o să-mi ia timp. Eu voi lua *aceasta* înapoi, și voi împăca *aceasta* și o voi lua acolo la acest ins aici, aceasta îmi va lua cincisprezece ani să o fac. Doar cruță-mă ca să o fac. Lasă-mă, lasă-mă, dă-mi puțin timp să o fac." Vedeți?

¹²⁰ Atunci Dumnezeu a zis, "Eu voi-Eu voi-Eu voi-Eu voi fi indulgent." Dar el a trebuit să moară oricum, voi vedeți.

¹²¹ Și atunci iarăși, el a luat-o domol, el a alunecat înapoi în decursul aceluși timp. Vedeți? Și el ar-el ar fi fost mai bine dacă el ar fi mers înainte fără ca aceasta să fie pusă în rânduială. Așa este. Dar El i-a dat cincisprezece ani mai mult să-și pună casa în rânduială. Pentru că, repede, ce a făcut el? El a zis, "Doamne, eu sunt lent. Eu am nevoie de cincisprezece ani să fac aceasta. Tu m-ai însărcinat să-mi pun casa în rânduială. Eu nu o pot face pentru cincisprezece ani pentru că eu am o datorie aici, și eu am *aceasta* aici, și eu am *aceasta* aici să fac."

¹²² Acum, el era un om evlavios, și Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să se întâmple oricum. Aceasta urmează să vină la împlinire oricum, dar El doar a oprit Aceasta pentru puțină vreme, vedeți, a ținut Aceasta pentru el. Atunci el a făcut un păcat în decursul aceluși timp. El a zis, "Eu nu o voi face să vină asupra lui, dar Eu o voi cerceta asupra copiilor lui după el." Voi cunoașteți povestea.

¹²³ Acum, noi aflăm că o pocăință rapidă uneori ține mânia pentru o vreme.

¹²⁴ Acum, noi aflăm că Ninive... Dumnezeu a zis, "Du-te acolo jos și strigă către cetatea aceea acum, și spune-le, 'Dacă... în timp de patruzeci de zile lucrul acesta va cădea.'" Și, doamne, cum s-au pocăit ei! Îndată ce l-au văzut pe profet venind prin stradă, zicând, "AȘA VORBEȘTE DOMNUL, 'Locul va cădea în patruzeci de zile! Locul va cădea!'" Cei...

¹²⁵ Chiar regele a poruncit un-un-un post prin toată țara, jălire, "Puneți-vă sacul, puneți cenușă! Nu pe capul vostru și pe trupul vostru și pe carnea voastră, ci pe vitele voastre, pe fiarele voastre de pe câmp, puneți cenușă și sac." Ce pocăință!

¹²⁶ Acum, când noi aflăm acolo, noi observăm, dacă profetul nu veghează foarte repede, vedeți, să-și ia istețimea lui împreună și să meargă la Dumnezeu, voi veți afla ceva chiar acolo, dacă voi nu veghiați...

¹²⁷ Acum priviți la Isaia, el doar și-a vorbit profetia, și a mers înapoi în coliba lui mică din pustie. Și, când el a mers, Domnul nu a vorbit înapoi către regele care se ruga. El avea o cale de a face lucrurile. Acolo era un profet în țară. Cuvântul Domnului vine la profetul Lui. El a mers acolo afară și a zis, "Isaia, du-te înapoi și spune-i că Eu am auzit rugăciunea lui. Eu am înțeles că el... că el crede că o să-i ia cincisprezece ani să facă aceasta. Eu i-am văzut lacrimile pentru că el a vrut să facă așa de mult lucrarea. O să-i ia cincisprezece ani, a zis el, să o facă. Du-te spune-i că Eu îl voi lăsa să-i aibe, atunci." Vedeți?

¹²⁸ De ce? El a însărcinat-El a însărcinat pe Isaia să meargă să-i spună, "AȘA VORBEȘTE DOMNUL!" Atunci dacă există vreo schimbare în aceea, sau zăbovire... Aceasta se va întâmpla oricum; el-el a murit tot la fel. Dar a zis... Dacă există ceva în aceea, atunci El este obligat să vină înapoi la omul la care El a trimis AȘA VORBEȘTE DOMNUL. El i-a spus lui Isaia, "Mergi înapoi afară acolo și spune-i."

¹²⁹ Acum, Iona a luat o atitudine diferită, se urcă pe vârful dealului și a zis, „Păi, ar fi fost mai bine dacă nu m-aș fi născut." Și, o, cum a mers el înainte! Și Dumnezeu a avut un curcubete mic să crească și să-i facă ceva umbră până când el s-a răcorit sus acolo. Dar el a zis, "Acum, aici, am mers jos acolo, și ei o să spună că eu sunt un profet fals."

¹³⁰ Și Dumnezeu i-a vorbit, a zis, "Privește la cetatea aceea acolo jos! Privește acolo, Iona, că toată cetatea se pocăiește cu sac și cenușă."

¹³¹ Și atunci El i-a spus despre micuțul curcubete și viermele care l-a tăiat jos. Într-o zi, cu voia Domnului, eu vreau să vin la Tabernacol și să iau o serie doar despre Iona. O, există așa de multe mari... vântul acela de rășărit suflând, și de toate. O, doamne! Există așa de multe lucruri înăuntru acolo, aceasta doar... este cutremurător. Bulgării aceia înăuntru acolo, aceasta tot se modelează chiar înăuntru, potrivit. Acesta chiar aduce pe Isus Cristos în aceasta, și toate celelalte. Desigur, fiecare rând în Biblie aduce pe Isus Cristos. Da, domnule. Aceea-i lecția noastră de Duminică, așa că noi vom afla aceea, cu voia Domnului.

¹³² Și observați, există lucruri care voi... Dacă sunteți cinstiți și spuneți lui Dumnezeu... Acum, voi trebuie să vegheați.

¹³³ Acum eu vreau să vă arăt un alt Iona în platformă în seara aceasta.

¹³⁴ Într-o seară acolo era o persoană care vine aici. Doamna poate fi (unii din ai lor) aici în seara aceasta, așa că eu nu voi chema numele, voi probabil că ați ști cine este. Dar ei vin aici, grup bun de oameni de jos din Kentucky, și ei-ei au venit aici cu anii. Dar persoanele, fiind persoane bune, prieteni buni de ai mei. Vai, ei erau-ei erau prieteni adevărați ai mei, dar ei... Doar unul din felurile acelea de oameni care când se petrecea o trezire ei puteau veni la biserică; când trezirea nu era, și încărcătura trăgea, nimeni nu trăgea. Și toți copiii erau aici pe registrul leagănului, ei aveau... când noi am avut clasele noastre și lucruri.

¹³⁵ Și într-o zi am venit acasă, cu vreo patru ani în urmă, sau cinci, cam așa ceva. Și această fată tânără, (care era în vârstă de vreo opt ani când ea era pe registrul leagănului), ea este măritată și are doi copii. Și ea zăcea afară în spital acolo afară, la punctul de moarte. Ea era cam patru luni, cinci, cu un prunc; și pruncul a murit, și ei nu au putut opera pentru că ea avea uremie. Și ei nu au putut opera, așa că au trebuit să o lase pe mamă să moară, de asemenea. Nu puteau opera, și, vedeți, copilul ar fi omorât-o în felul acela, așa că ei au... ea doar murea, asta-i tot, nu era nici o șansă pentru ea.

¹³⁶ Am mers afară să o văd, ea a trimis după mine. Și am mers în spital, și acolo era ea sub cort de oxigen. Am ridicat sus clapa mică, am vorbit cu ea un pic, și am zis, "Îți amintești de mine?"

Ea a zis, "Sigur, Frate Bill, îmi amintesc de tine."

¹³⁷ Am zis, "Cum este aceasta... Înțelegi tu cât de bolnavă ești?"

Ea a zis, "Eu înțeleg." A zis, "De aceea am trimis după tine."

Am zis, "Păi, de ce, cum este cu tine și Domnul?"

Ea a zis, "Frate Bill, eu-eu am... eu-eu nu sunt gata să mă duc."

¹³⁸ Ei bine, ne-am pus acolo jos și ne-am rugat, și mama ei și soțul ei, mulți dintre ei în cameră, și mama și soțul ei au început să plângă. Și-și atunci am-am întregat-o, și ea s-a îndreptat cu Dumnezeu (și a plătit juruițele și a venit înapoi și i-a făcut lui Dumnezeu promisiunea; și dacă ea ar fi iertată; cum L-a iubit ea; și-i părea rău pentru păcatele ei, felul cum a trăit ea), și a mers înainte cu căința și plânsul ei. Și după o vreme m-am ridicat și am mers afară din clădire.

¹³⁹ Și-dimineța următoare ei m-au chemat, să vin înapoi acolo afară. Și, am ajuns să aflui, că ei au venit înăuntru în dimineața aceea pentru o examinare și să vadă cum-a avansat starea de uremie, și au aflat că ea nu avea nici o părțică din aceasta. Ea a fost toată dusă, fiecare părțică din otrava de uremie a părăsit-o. Doctorii erau așa de emoționați încât ei au zis, "Vai! Păi, aceasta, noi s-ar cuveni... Aceasta-i ceva foarte ciudat." Au zis, "Noi o vom-noi o vom

pregăti, și" a zis "dacă este tot în felul acela până dimineață... " A zis, "Noi vom continua să-i dăm penicilină," sau orice îi dădeau ei, ținând infecțiile scăzute. A zis, "Noi vom opera și-și luăm pruncul mort înainte să se așeze în altceva." A zis, "Dacă ea este bine, atunci..."

¹⁴⁰ Păi, de două sau trei ori în ziua aceea ei au examinat-o din nou. Și în seara aceea, târziu, ei au examinat-o, nimica rău, era perfect în regulă. Și ei au pregătit-o. Au scos-o de sub cortul cu oxigen. Totul era bine. Ei urmau să o opereze în dimineața următoare, să ia copilul.

¹⁴¹ Ei bine, a mers acolo afară. Și din cauză că aceasta s-a făcut... Acum, eu nu am știut aceasta, eu nu am știut. Domnul nu mi-a spus nimic despre aceasta. Voi îi puteți întreba pe oameni, dacă doriți. Deci ei... ea... El nu a spus că ar fi. Dar, o, doamne, să vezi un-un astfel de lucru! Soțul ei, fiind un păcătos, a venit acolo și a zis, "Frate Branham, eu-eu vreau să-mi predau viața la Domnul Isus."

¹⁴² Și eu am zis, "În regulă, doar îngenunchează aici jos și apucă mâna soției tale, și atunci voi umblați această viață dreaptă împreună."

¹⁴³ Mama a venit înapoi, ea a zis, "Frate Branham, tu știi, aici sunt eu și copiii mei," a zis, "noi cu toții am fost înăuntru și afară, și înăuntru și afară, și în jurul Tabernacolului, și lucruri. Noi am șezut și am ascultat la tine predicând, și noi mergeam sus la altar și veneam înapoi." A zis, "Eu sunt căzută, de asemenea, Frate Branham." Ea a zis, "Eu vreau să vin înapoi la Domnul Isus, pentru bunătatea Lui față de copilul meu." Păi, voi vedeți, aceea-aceea-i foarte frumos, dar voi nu veniți la Domnul Isus din cauza aceea.

¹⁴⁴ Înainte înspre miezul nopții, doisprezece, ora unu, mama ei a ațipit să doarmă. Și ea a zis, a chemat-o, a zis, "Mamă."

Și ea a zis, "Da, scumpa, ce vrei tu?"

Ea a zis, "Tu știi, eu sunt așa de fericită!"

Ea a zis, "Eu sunt așa de bucuroasă că tu ești fericită."

A zis, "Eu sunt în pace cu Dumnezeu." Și a zis, "O, ce minunat este!"

În câteva minute, ea a chemat iarăși înapoi, ea a zis, "Mamă."

A zis, "Da?"

A zis, "Eu mă duc acasă."

¹⁴⁵ Și ea a zis, "Eu știu că te duci." Ea a zis, "Da inimioară," a zis, "doctorul va lua copilul mâine. Și atunci în jur de o zi sau două, când tăieturile tale se vindecă și tu pleci de-aici, tu mergi înapoi acasă și vei fi fericită din nou, tu și soțul tău și copilașii, și vei fi o Creștină și vei trăi pentru Dumnezeu."

Ea a zis, "Mamă, eu vreau să spun că mă duc la Casa mea Cerească."

Ea a zis, "Sigur, scumpa, la sfârșitul călătoriei."

Ea a zis, "Acesta-i sfârșitul călătoriei."

"O," a zis ea, "acum, care-i situația?"

¹⁴⁶ A zis, "Sfârșitul călătoriei." Deci a zis, "Da, mamă, în câteva minute eu voi fi dusă."

¹⁴⁷ Păi, ea s-a gândit că ea doar a devenit emoționată și în delir. Ea a chemat sora, și sora i-a luat respirația. Totul era normal. Și în timp de cinci minute ea a fost dusă, ea era moartă.

¹⁴⁸ Și atunci când am venit înapoi acasă, într-o săptămână sau două după aceea... Eu cred că Fratele Graham a predicat funerarul fetei. Când am venit înapoi acasă și Meda mi-a spus că fata aceea a murit în seara aceea, vai, eu nu am putut...

Am-am mers să o văd pe mamă. "Da."

¹⁴⁹ Și eu-eu-eu nu știu ce m-a făcut să o fac, dar am zis, "Doamne Dumnezeule, Tu-Tu îmi datorezi o înțelegere, vezi, după ce eu am mers acolo afară și-și spunând aceluia soț, și el venind la Domnul după ce Tu ai făcut aceste lucruri pentru el, și totul ca aceea, și atunci să iei acea viață a fetei în felul acela." Am zis, "Tu îmi datorezi o înțelegere."

¹⁵⁰ Când tu îi spui lui Dumnezeu așa ceva, El te lasă să șezi singur. Eu nu... El nu îmi datorează nimic. Eu îi sunt dator Lui. Păi, El doar m-a lăsat să mă bosumflu pentru câteva zile, voi știți. Și, după vreo trei sau patru luni, într-o zi am fost afară pe malul râului și Domnul mi-a vorbit într-o viziune, și a zis, "Acum du-te la mama ei, și spune aceasta către mama ei, 'Nu a venit timpul ei în anul dinainte de acesta, când ea se îneca într-un pârau, la un picnic? Ea ar fi trebuit să plece la timpul acela, dar Eu a trebuit să o iau când ea era gata să se ducă.' Și asta-i de ce s-au întâmplat toate acestea și de ce ai mers tu acolo afară."

¹⁵¹ Atunci m-am pus jos și am plâns. Am zis, "Doamne Isuse, iartă-mă, sărmanul Tău slujitor prost. Eu niciodată nu ar fi trebuit să spun aceea, Doamne."

¹⁵² Și am mers înapoi jos la doamna, ea locuia aici pe Market Street, și am mers acolo la ea, și am zis, "Eu vreau să-ți pun o întrebare."

Ea a zis, "Sigur, Frate Bill."

Și am zis, "Este adevărat că fata aceasta aproape s-a înecat?"

¹⁵³ Ea a zis, "Așa este, Frate Branham." A zis, "Soțul ei și eiei au trebuit să o scoată din pârau." Și a zis, "Ei au trebuit să folosească respirație artificială pe... presiune, și ei au trebuit să ia o mașină să pompeze apa afară din ea." A zis, "Ea își avea fusta pe ea. Ei aveau un picnic. Ea era afară acolo și a călcat în ceva nisip, a alunecat jos peste capul ei și s-a strangulat în apă. Ei nu au observat-o. Și în mod direct ei au văzut-o venind în sus și mergând în jos, și au fugit înăuntru și au apucat-o și au adus-o afară." Și a zis, "Ea aproape a murit." A zis, "Ea..."

Am zis, "Acela era timpul ei să se ducă."

¹⁵⁴ Vedeți, Dumnezeu știe ce face El. Acum, Domnul probabil că mi-ar fi spus că dacă eu nu aș fi luat atitudinea care am luat-o, "Doamne, Tu îmi datorezi, să-mi spui despre aceea." El nu vă datorează nimic!

¹⁵⁵ Eu am stat într-un miting într-o seară și am auzit pe un evanghelist rugându-se pentru o persoană bolnavă, a zis, "Dumnezeule, eu Îți poruncesc să vindecii această persoană!" Cine poruncește lui Dumnezeu? Vedeți? Aceasta-aceastaaceasta nu este-nici măcar nu este inteligent, vedeți din cauză că-că Dumnezeu, El-El face ce vrea El.

¹⁵⁶ Poate-poate lutul să spună către olar, "De ce m-ai făcut așa?" Vedeți? Cu certitudine nu! Dar dacă profetul va sta liniștit și apoi să caute pe Domnul pentru răspuns, acolo-i răspunsul acolo. Vedeți?

¹⁵⁷ Întocmai ca pe persoana aceasta care întreba despre întrebarea sămânței șarpelui, voi vedeți. Doar-doar urmăriți, și să nu-să nu fiți-să nu fiți în mare grabă. Iar atunci, acum, Dumnezeu întotdeauna aduce la împlinire totul să lucreze împreună pentru binele celor ce iubesc pe Domnul.

¹⁵⁸ Acum, dacă-dacă Ninive nu s-ar fi pocăit, atunci judecățile lui Dumnezeu ar fi fost peste ei. Acum amintiți-vă, profetul trebuie să asculte. Acesta era un avertisment.

¹⁵⁹ Acum, același lucru către această națiune. Atunci voi ziceți, "Frate Branham, duminica trecută tu ai spus „Acolo nu era speranță?” Da! "De ce?" Ea și-a respins chemarea. Ea trebuie să primească Aceasta. Ea urmează să o capete. Va veni un timp când această națiune se va duce în bucăți. Eu am văzut-o în 1933. Vedeți, am privit departe...

Voi ziceți, voi ați fi putut zice, "Păi, aceasta nu s-a întâmplat atunci."

¹⁶⁰ Dar aceasta o să se întâmple! Nici Mussolini nu era la putere, nici Linia Maginot nu era zidită, nici mașina nu arăta ca un ou în zilele acelea, și lucrurile, nici femeile nu au ales un Președinte care ar arăta ca un-un băiat de colegiu, și toate aceste alte lucruri, nici nu ar fi fost să fie un Președinte Catolic, și așa mai departe, de care se vorbea. Cu vreo treizeci de ani în urmă, sau mai mult, lucrurile acestea au fost prezise, dar El mi-a arătat numai departe de tot în jos până la sfârșit.

¹⁶¹ Și așa cum timpul acela se apropie, timp după timp, paharul acela se umple! Și pocăința a fost predicată de Billy Graham, Oral Roberts, și câți alții. Profeti, și așa mai departe, au traversat națiunea cu semne și minuni, și ea încontinuu se bălăcește în păcat. Acela-i motivul că ei nu se pocăiesc, pocăința o aduce.

¹⁶² Observați, Ahab nu s-a pocăit la mustrea lui Ilie. Dacă Ahab s-ar fi pocăit și ar fi umblat blând înaintea lui Dumnezeu, lucrul nu s-ar fi întâmplat niciodată. Dar Ahab a venit jos acolo și deja i-a luat via lui Nabot și l-a pus să fie omorât, și toate lucrurile acestea rele. Și Izabela... Profetul acela a pășit acolo afară cu AȘA VORBEȘTE DOMNUL! Dar ce au făcut ei?

Ea a amenințat numai să-l omoară. Ce s-a întâmplat? Profeția lui s-a împlinit, câinii au mâncat-o și au lins sângele lui Ahab. Chiar exact după cuvântul lui! El a văzut paharul, plin.

¹⁶³ Acela-i motivul că micuțul Mica, spunând același lucru, cum putea el să binecuvânteze ce a blestemat Dumnezeu? Vedeți, cuvântul lui-lui, profeția lui, era în armonie cu Cuvântul.

¹⁶⁴ Irod, el nu s-a pocăit când Ioan a spus "Nu este legal ca tu să o ai pe aceea, nevasta fratelui tău!" El nu s-a pocăit. Dar ce a făcut el? Nevasta lui a cerut capul profetului. Priviți la murdăria în care el a intrat. Priviți ce i s-a întâmplat. Priviți, chiar astăzi, în Elveția, apele albastre de a-L respinge încă fierb ca o-o comemorare. Vedeți, sigur, el nu s-a pocăit când el a fost muștrat de Domnul. Ioan i-a spus, nu conta ce era el (un procurist, sau orice era el; sau împăratul, sau orice ar putea el fi), el trebuie să se pocăiască când Dumnezeu cheamă, sau mânia îi asupra lui!

¹⁶⁵ De câte ori în profeți... Eu am scris aici jos, dar noi nu vom avea timp deoarece eu mai am încă zece minute.

¹⁶⁶ Dacă nu-i pocăință, atunci judecata este sigură să vină! Ezechia s-a pocăit. Vedeți? Ninive s-a pocăit.

¹⁶⁷ Ahab nu s-a pocăit. Nebucadnețar nu s-a pocăit. Oamenii în timpul lui Noe nu s-au pocăit, și judecata a lovit chiar înăuntru. Vedeți? Acum, însă El avertizează mai întâi pe toți. Fiecare primește un avertisment.

¹⁶⁸ Acum, văzând că timpul este aproape, lăsați ca fiecare care simte că acolo-i un avertisment, să se pocăiască repede înainte să lovească mânia lui Dumnezeu.

¹⁶⁹ Acum să o aducem jos la Tabernacolul Branham. Vedeți, noi am văzut aceste lucruri și le cunoaștem a fi Adevărul. Noi știm că Acesta-i absolut Adevărul. Însărcinarea Cuvântului este, "Dacă vă veți pocăi și veți fi botezați în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor voastre, voi veți primi darul Duhului Sfânt. Căci promisiunea este pentru copiii voștri și pentru cei ce sunt departe acum." Vedeți?

¹⁷⁰ Acum, un om, D-l Dauch, m-a întrebat aici nu de mult, el a zis, "Frate Branham, eu îmbătrânesc. Eu devin slăbit,

de nouăzeci și unu." El a zis, ",Crezi tu-crezi tu că eu sunt-eu sunt gata să mor? Crezi tu că eu sunt gata să mă duc? Crezi tu că eu sunt mântuit?"

¹⁷¹ Am zis, "D-l Dauch, te-ai dus vreodată la un-un doctor pentru un control fizic?"

El a zis, "Da."

¹⁷² "Și tu să-i spui... Acum, ce doctorul face, el are o carte așezată acolo, și el ia cartea și el află. 'Acum, primul lucru ce ar trebui să-i fac la acel om, să-i controlez inima.' Deci el ia un stetoscop și-l pune în ureche, îi controlează inima." Și am zis, "Apoi, următorul lucru ce-l ia, el află tensiunea lui de sânge, cu o-cu o presiune pe brațul lui. Apoi următorul lucru ce-l face, el ia o probă de urină, și câte altele, și ceva sânge din el, și toate lucrurile acestea diferite. El merge prin toată aceasta, și dacă el nu poate găsi nimic... Ia raze X. Dacă el nu poate găsi nimic, el ar zice, 'D-le Dauch, tu ești tu ești în regulă fizic.'

¹⁷³ "Pe ce bazează el aceea? Pe condițiile din cartea lui medicală, că dacă există ceva rău conform cu savantul principal aceasta se va arăta sus aici, o va face *aceasta* aici, o va face pe *aceea* acolo. De aceea, atât cât să poată el și ceva despre aceasta, tu ești în regulă, vezi, fizic.

¹⁷⁴ "Acum," am zis, "în cazul acesta, eu-eu îi dau o examinare a sufletului. Vedeți? Și Dumnezeu, pentru suflet, are numai un Instrument, așa este, acela-i Cuvântul Lui. Acela-i Cuvântul Lui." Și Isus a zis, în Sf. Ioan 5:24, 'Cel ce aude Cuvântul Meu.' Acum, acel *aude* nu înseamnă doar să ascuți la un zgomot. Acel aude înseamnă 'să-L primești.' 'Cine poate primi Cuvântul Meu,' amin 'cel care Îl aude!' (Nu stă liniștit, Îl numesc fără rost, 'Lucrurile acelea, nu-i nimic de El. Eu nu cred Aceea.') 'Cel ce aude Cuvântul Meu!' Acela-i Cuvântul lui Isus, care, El este Cuvântul. Iată-vă acolo. 'Dacă voi puteți auzi Cuvântul Meu,' a zis El, 'și credeți în Cel ce M-a trimis, el a trecut de la moarte la Viață; și nici măcar nu va veni la Judecată, ci a trecut deja de la ea.' Amin!" Am zis, "Cum îți bate inima acum?"

El a zis, "Eu Îl cred. Eu L-am auzit. Eu L-am primit."

¹⁷⁵ Am zis, "Atunci conform cu Specialistul Principal, Operator Șef, Doctorul Șef al Vieții Eterne zice, 'Tu ai trecut de la moarte la Viață și nu vei veni niciodată la condamnare.'"

¹⁷⁶ A zis, "Când te-am auzit predicând despre Numele lui Isus Cristos pentru botezul în apă, eu am pășit drept înăuntru înapoia ta și tu m-ai botezat." A zis, "Eu... Omul care am fost odată, eu nu mai sunt omul acela. Ceva mi s-a întâmplat. Eu obișnuiam să nu-mi pese nimic despre El și am mers înainte pe calea cealaltă, dar m-am întors și am pornit înapoi pe calea aceasta. Și inima mea îmi arde ziua și noaptea să vin mai aproape de El. Fiecare Cuvânt din El, eu cred! Eu spun, 'Amin!' la fiecare părtică din El. Mie nu-mi pasă cum mă taie El, eu vreau să mă măsoar drept în sus la El. Și eu am făcut-o din câte știu eu."

¹⁷⁷ Am zis, "Mie mi se pare că inima ta bate destul de bine. Eu-eu cred că tu ești capabil spiritual acum."

¹⁷⁸ El a zis, "Mă întreb dacă acolo ar fi când vine Răpirea, pot eu intra în ea, Frate Branham?"

Am spus, "Nu sunt eu care să spună cine merge înăuntru sau cine nu."

¹⁷⁹ El a zis, "Păi, mi-ar place să fiu în viață, eu vreau-eu vreau să văd Răpirea așa de mult."

¹⁸⁰ Am zis, "În regulă, lasă-mă să văd ce zice aici-Cartea de Știință, la aceasta, și știința sufletului aici." Am zis, "Păi, El zice așa, în Doi Tesaloniceni, al 5-lea capitol, El zice, 'Noi care suntem vii și rămânem până la Venirea Domnului nu o vom lua înaintea' (aceea înseamnă 'împiedica') ,celor care se odihnesc, adormiți. Căci trâmbița lui Dumnezeu va suna, și cei care sunt adormiți sau se odihnesc se vor trezi mai întâi, se vor îmbrăca cu nemurirea. Apoi noi care suntem vii în ziua aceea, la timpul acela după ce ei au înviat, vedeți, atunci noi vom fi schimbați într-un moment, o clipeală a ochiului, și ne întâlnim cu ei; iar apoi mergem sus să întâlnim pe Domnul în aer, vom fi apucați sus împreună cu ei.' Fie că dormi, fie că nu, fie că dormi sau fie că nu; fie că ești îngropat, chiar dacă nu ești îngropat deloc, tu vii oricum! Nu există nimic să te poată ține. Tu vei fi acolo!" Am zis, "Frate Dauch, dacă Isus nu vine până când strănepoții stră-stră-stră-strănepoților mei, tu totuși vei fi acolo chiar într-un moment chiar exact, și vei fi acolo înainte ca ei să fie măcar vreodată schimbați, dacă ei merg." Așa este. Amin!

¹⁸¹ Există o binecuvântare care vine tot la fel cum există o mânie care vine. O, noi trebuie să fim în așteptare pentru una din ele în seara aceasta. Voi trebuie sau să fiți în așteptare pentru mânia care să cadă asupra voastră și pentru nimicire, sau voi trebuie să fiți în așteptare pentru învierea Domnului Isus. Același Dumnezeu care a promis una, a pram... Eu sunt așa de bucuros!

Eu veghez după acea zi bucuroasă a Mileniului care vine,

Când binecuvântatul nostru Domn va veni șiși va apuca Mireasa Lui care așteaptă;

O! inima mea dorește și geme pentru acea zi de dulce ușurare,

Când Isus al nostru va veni iarăși înapoi pe pământ.

Atunci păcatul și întristarea, durerea și moartea din această lume întunecată va înceta,

În acea domnie glorioasă de o mie de ani de pace cu Isus; (O, doamne! "Și vom fi în veci cu Domnul." Vedeți?)

¹⁸² Ce a spus Dumnezeu, trebuie să vină la împlinire. "Ei vor zidi case, ei le vor locui. Ei vor sădi vii și ei vor mânca

roada din ele. Ei nu vor planta și altul să o moștenească. Ei vor planta viile lor proprii și vor sta cu ele." Amin! Amin!
"Ei nu vor vătăma sau distruge în tot Muntele Meu sfânt." Aleluia!

¹⁸³ Când acest muritor se îmbracă cu nemurirea, această această moarte este înghițită în victorie, atunci noi Îl vom vedea așa cum El este și avem un trup ca Propriul Lui Trup glorios. O, ce timp o să vină!

¹⁸⁴ Același Dumnezeu și aceiași profeți care au prezis Cuvântul lui Dumnezeu, sau mânia care se va revărsa, turna, de asemenea au spus despre aceste binecuvântări ce vin. Eu sunt așa de bucuros! Dumnezeu nu dă la o-o națiune o-o distrugere fără ca să o avertizeze. El nu dă unui om o nimicire fără să-l avertizeze. Iar acum dacă El face aceea, noi avem ceva care ni s-a întâmplat, adevăritarea semnelor din zilele din urmă cu noi, marele Duh Sfânt mișcându-se printre noi și încărcând biserica cu Prezența Lui, adevărind Cuvântul Lui. Atunci Biserica se pregătește pentru o urcare în ceruri într-una din aceste zile, prin puterea lui Dumnezeu. Pentru că este un avertisment să punem la o parte fiecare greutate și păcatul care așa de repede ne înconjoară, ca noi să putem alerga cu răbdare cursa aceasta care este pusă înaintea noastră, la Autorul și Desăvârșitorul Credinței noastre.

¹⁸⁵ Dumnezeu să vă binecuvânteze, biserică! Țineți de mâna neschimbătoare a lui Dumnezeu! Da, domnule. Dacă voi simțiți prezența Lui, mergeți la El. Dacă există ceva greșit în inima voastră, faceți-o drept. Nu mai avem mult timp rămas, Venirea Domnului este aproape. Voi Îl credeți? O, doamne! Nu o să fie minunat acolo? Ce timp, când eu îi văd pe bătrânii veterani înapoi acolo umblând în jos prin Paradisul acela! O, doamne! Eu aștept după ora aceea.

¹⁸⁶ Îmi amintesc auzindu-l pe fratele meu zicând, când venea înapoi de peste mări, de pe vechile câmpuri de luptă și lucruri, a zis, "Acei bătrâni veterani, când ei au venit în vederea acelei Statui a Libertății, și i-au rulat pe infirmii aceia sus acolo așa ca ei să poată vedea Statuia Libertății." Tu o vezi pe aceea întâi, pe un vas, când tu vii sus, pentru că ea este așa de înaltă. "Și vezi brațul acela stând sus acolo," a zis, "oamenii aceia doar se copleșesc și plâng. Și chiar acei oameni mari stau acolo, doar cad chiar acolo pe punte și încep să plângă." Ce era aceasta? Un semn al libertății. Tot ce au iubit ei vreodată stătea chiar înapoia aceluia semn acolo.

¹⁸⁷ O, dar cum va fi când eu aud vechea corabie a Sionului sunând în dimineața aceea și eu văd drapelul fluturând! Când lupta-i gata și victoria câștigată, aleluia! Și noi venim Acasă, unde moartea, păcatul și iadul sunt biruite; și acolo nu mai este păcat, nu mai este moarte, nu mai este întristare. Eu pot chiar auzi fluierul suflând! O, noi ne apropiem de Cetate. Da, domnule. Talazurile vin înăuntrul, vechea corabie se mută în locul ei. Dumnezeule, ajută-ne să trăim pentru ceasul acela!

¹⁸⁸ Doamne Isuse, noi suntem un popor care încercăm cât putem de bine, cu tot ce este în noi, să umblăm în Lumina evangheliei a măreței Tale Evanghelii pentru care Tu ai murit să o faci drept. Noi suntem așa de mulțumitori să vedem, în aceste zile întunecate rele în care noi trăim acum în ceasul acesta, căci noi vedem că semnele apar. O Dumnezeule, așa cum este scrisul de mână pe perete, noi Îți mulțumim, Doamne, că noi îl putem vedea și știm că izbăvirea este aproape la îndemână. Noi predicăm, noi traversăm țara, noi Te vedem că lucrezi semne mari, Te arăți zilnic, fiecare an. Nu există să treacă un an fără ca (mare) semnul Lui Supranatural să lovească pământul. Și noi îl vedem, știind că marea armată a lui Dumnezeu mășăluiește înainte.

¹⁸⁹ O, nu mulți în număr, dar ce grup puternic care are Viață Eternă! A zis, "Ei vor alerga printr-o trupă și vor sări peste un zid." Da, "trupa" morții nu va avea ținători la ea, Ea va alerga chiar prin ea. Sare peste "zid" între natural și Supranatural, și merge în brațele lui Dumnezeu, în acea mare Eternitate. Doamne Dumnezeule, noi Îți mulțumim pentru aceasta. Noi știm că timpul se apropie la îndemână.

¹⁹⁰ Mă rog, Dumnezeule, ca în seara aceasta dacă ar fi unii aici care nu Te cunosc, care nu și-au făcut pacea... Și poate în seara aceasta, în timp ce noi vorbeam, o Voce mică le-a vorbit jos în inima lor, „Eu simt un avertisment că eu nu pot fi pe-aici prea mult." O Dumnezeule, fie ca ei să-și pună casa în rânduială, chiar acum. Fie ca totul să fie așezat. Fie ca răceala... Poate ei sunt Creștini, dar ei doar nu au... Ei au trăit sub aceasta așa de mult și au văzut așa de multe lucruri, ei-ei doar au pierdut valoarea Acesteia. Aceasta-i... Lucrurile, ei le ia ușor în loc de foarte adânc și sincer.

¹⁹¹ O Dumnezeule, să ne verificăm în seara aceasta, admite aceasta, știind că aceste lucruri mari ne avertizează numai de răpirea în curând a Bisericii. Și dacă noi suntem împovărați cu păcat, cu necredință, și cu lenevie, noi nu vom face Răpirea aceea. Noi o știm, Doamne, așa că ne rugăm ca Tu să arzi în noi pe Duhul Sfânt, jos în inimile noastre. O Dumnezeule, pune sufletele noastre în flăcări cu binecuvântarea Ta. Ajută-ne să înțelegem.

¹⁹² Acum, binecuvântă pe popor împreună. Binecuvântează pe scumpul nostru păstor și pe soția lui. Binecuvântează pe diaconi, pe administratori, pe toți laicii, împreună. Iartă-ne păcatele. Vindecă-ne bolile, Doamne. Și pune inimile noastre în flăcări. Și fie ca noi să plecăm din locul acesta cu un mesaj de avertisment, așa cum îi întâlnim pe oameni în păcat, și să le spunem, "Prieten, nu ești tu rușinat că tu faci astfel de lucruri, știind că tu va trebui să întâlnești pe Dumnezeu într-o zi?" Admite aceasta, Doamne. Eu îi predau Ție, acum; predau Mesajul, și toți împreună, să lucreze împreună pentru slava Ta. În Numele lui Isus Cristos. Amin.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc
Pentru că El m-a iubit mai întâi
Și a plătit salvarea mea
Pe lemnul Calvarului.

¹⁹³ Nu Îl iubiți voi? Gândiți-vă la ce suntem. Privește cât de departe suntem sus pe drum, prietene. Doar priviți în

urmă jos pe drum de jos departe acolo, în zilele lui Luther și Wesley, în jos prin epoci. Priviți aici unde suntem noi: chiar aici la vârful piramidei; chiar aici unde Dumnezeu a dovedit-o, că Biblia prin cele șapte peceți a fost perfect descoperită; așteptând acum numai ca cele șapte taine chiar la sfârșit, despre Venirea Domnului și Răpirea Bisericii care s-ar putea întâmpla înainte de dimineață. O, doamne!

Eu Îl iubesc, (sincer acum) eu Îl iubesc
Pentru că El m-a iubit mai întâi
Și a plătit salvarea mea
Pe lemnul Calvarului.

¹⁹⁴ Așa cum noi încet acum... Vă dați seama că fiecare din noi înăuntru aici trebuie să plecăm de aici, să părăsim această lume? Știți voi că un om care-i născut dintr-o femeie este de puține zile și plin de necaz? Ați știut că din cauză că noi am fost născuți din acel pom din Grădina Edenului, al morții, că noi trebuie să murim? Noi suntem rodul pântecelui mamei noastre, și noi trebuie să murim, noi trebuie să ne separăm de viața aceasta. Tânăr sau bătrân, aceasta nu contează. Dacă cel mai în vârstă bărbat sau femeie înăuntru aici trăiește în decursul nopții, ea va depăși în viață sau el va depăși pe mulți de zece-, copiii în vârstă de cincisprezece ani? Sute din ei vor muri prin toată lumea înainte de dimineață, de copiii. Deci tot ce contează, este, ce faceți voi chiar acum?

¹⁹⁵ Aceasta ar putea să fie ultima noastră ocazie. Tânăr sau bătrân, tu ești în stare să ajungi la biserică. Nu lăsa nici un lucru ne făcut. Fii adânc și sincer. Lăsați fiecare păcat și totul la o parte. Priviți drept în fața lui Dumnezeu și puneți întrebarea, "Doamne, Îți sunt eu plăcut? Ce altceva pot eu să fac, Doamne Isuse? Eu niciodată nu voi mai avea prilejul, după ce viața aceasta s-a terminat, să Te slujesc. Acesta-i singurul timp ce-l am. Doamne Dumnezeule, lasă-mă numai să știu ce vrei Tu să fac! Dacă eu trebuie să merg să fac *aceasta* sau trebuie să fac *aceea*, eu o voi face bucuros."

¹⁹⁶ Gândim noi-gândim noi asta sincer? Gândesc copilașii asta? Gândesc cei de vârstă mijlocie asta? Gândesc persoanele bătrâne asta? Gândesc cei de vârstă adolescentă asta? Noi trebuie să ne ducem, și de unde știi tu că nu vom fi duși noi toți înainte de dimineață? Noi nu o știm. Voi ziceți, "Acea mă îngrijorează." Nu ar trebui! În mod franc, ar trebui să vă faceți cei mai fericiți să știți că părăsiți această casă veche de ciură.

¹⁹⁷ Există o altă lume. Voi nu trebuie să plecați prea departe. Ea este chiar cu voi. Este chiar în jurul vostru. Voi doar... voi... Dumnezeu va dat numai cinci simțuri, și aceea-i să contactați doar atât din această, această lume. Dar există o altă lume care voi nu aveți ceva simțuri să o contactați, voi nu o puteți contacta pentru că nu-l aveți.

¹⁹⁸ De exemplu, am zis, duminică seara, (poate nu ați priceput-o) ce... noi avem cinci simțuri: văz, gust, pipăit, miros, și auz. Dar cum ar fi dacă nu ai avut vederea (tu doar aveai gust, pipăit, miros, și auz), și cineva și-a primit vederea și a zis, "Acolo-i o altă lume, soare"? Acele-acele simțuri, tu te lovești de lucruri, și ceea ce este îți poate spune ceea ce este. Păi, tu ai gândi că persoana era trăznită, pentru că tu nu ai acel-acel simț de-de vedere. Nimeni nu l-a avut vreodată, de care tu știi. Tu ai auzit de oameni care au spus lucruri ca acelea, dar te-ai îndoit de aceasta. Dar noi știm prin acest simț că el e real. Acesta-i un loc real. Vedeți? El-el-el-el e un loc unde... tu poți vedea. Simțul tău declară asta.

¹⁹⁹ Acum, singurul lucru ce-l faceți când muriți, voi doar schimbați acele cinci simțuri (Glorie! Iuh!), voi doar primiți un alt simț. Și voi sunteți vii cu un simț mai înalt, de mii de ori mai înalt decât acesta, într-o altă viață; o viață unde nu există moarte, unde nu există tristețe. Și lucrurile despre care voi nu știți nimic acum, le vedeți clar când traversați dincolo. Voi nu o înțelegeți acum pentru că vă împiedicați în aceasta, voi nu aveți acel simț. Voi ziceți, "Eu-eu simt un simțământ ciudat aici în seara aceasta. Mi se pare mie de parcă există o... Eu doar vreau să plâng, strig, sau ceva." Aceștia sunt Îngerii Domnului. Vedeți?

²⁰⁰ Cum cineva a zis, voi știți, care niciodată nu a avut simțul vederii, a zis, "Din când în când eu simt ceva real, ca o simțire ca și căldura."

Voi ziceți, "E lumina soarelui."

²⁰¹ "Ce este lumina soarelui? Niciodată nu am văzut-o." "Acolo nu este nici..." Vedeți, el niciodată nu a văzut, nu știe ce este. Vedeți, cineva de acolo trebuie să-i spună, cineva care o poate vedea. O, doamne! Vedeți?

²⁰² Doar ne schimbăm. Doar ne schimbăm, să nu vă temeți de moarte. Moartea nu este nimic decât o sperietoare de ciori. Isus a biruit-o. Chiar Pavel când a venit jos la sfârșit, a zis, "Moarte, unde îți este țepușul? Unde-i sperietoarea ta? Mormântule, unde-i biruința ta? Tu zici că m-ai prins? Eu-eu vreau să te îndrept înapoi acolo la Ierusalim. Există un mormânt gol acolo și 'Eu sunt Acela care te-a biruit și pe tine, și moartea și iadul,' și eu sunt în El și tu nu mă poți ține! Eu iarăși voi învia." O, doamne! El a zis, "Acolo-i o coroană așezată pentru mine, pe care Domnul, Judecătorul cel drept, mi-o va da; și nu numai mie, ci la toți acei care *iubesc* apariția Lui."

²⁰³ Voi Îl iubiți. Voi vreți să-L vedeți venind. Voi Îl așteptați. Este o poveste lungă, este o-este o așteptare lungă. Este o legătură de dragoste. Dar voi doar nu puteți aștepta până Îl vedeți! O, doamne! Acela-i felul cum este. O, acela-i timpul după care așteptăm, acela-i ceasul! Dacă inima ta nu este în felul-felulfelul acela în seara aceasta, prietene, fii atent. Înțelegeți? Fii atent. Nu lăsa pe vrăjmaș să te înșele. Când Duhul Sfânt înăuntru aici vrea să-și ia zborul Lui la Făcătorul Lui, la Stăpânul Lui, acolo-i o legătură de dragoste despre care nimeni nu poate să spună. Așa este, aceasta-ireală. Aceasta-ireală.

²⁰⁴ Deci dacă există un avertisment, zicând, "Tu nu ești gata pentru aceea," atunci amintește-ți, Dumnezeu ar putea să te pregătească pentru ceva. Vedeți? Tu nu ești gata...

²⁰⁵ Voi ziceți, "Păi, dacă eu devin botezat, Duhul Sfânt, atunci, bine, poate Domnul mă va lua?" Nu, nu numai atât, tu chiar atunci te pregătești să trăiești. Tu-tu nu ești gata să trăiești până când primești Duhul Sfânt, iar atunci când tu primești Duhul Sfânt atunci tu ești doar vrednic să trăiești. Tu nu ai fost vrednic să trăiești înainte de aceea, înțelegi, dar acum tu ești chiar vrednic să trăiești după ce ai primit Duhul Sfânt. Înțelegi? Doar te pregătește. Vezi?

²⁰⁶ Oamenii zic, "Păi, eu trebuie să mă pregătesc să mor." O, doamne, eu mă pregătesc să trăiesc! Amin. Chestiunea despre aceasta este, să fii gata să trăiești, să trăiești în Cristos! Viață biruitoare asupra păcatului, morții, iadului, eu deja am biruința. El este Biruința mea și eu sunt dovada Lui, și eu sunt o dovadă a Biruinței Lui. Amin! Asta este.

²⁰⁷ "De unde știi că tu Îl ai?" Eu Îl am. Amin. El mi l-a dat prin harul Lui. Eu Îl simt. Eu Îl știu. Eu Îl văd lucrând în viața mea. El m-a schimbat. Și conform cu această Carte aici, El a spus că eu aveam Viață Eternă și nu voi fi în stare să vin la Judecată, ci am trecut de la moarte la Viață pentru că El a luat Judecata mea pentru mine. Și dacă El a plătit prețul, să nu încercați să mă aduceți la vreo Judecată. El deja a luat-o pentru mine, și eu am acceptat-o. Da, domnule.

²⁰⁸ Deci acolo nu mai e nici o judecată. Acolo nu-i mai-nu-i mai moarte. O, eu trebuie să părăsesc biserica și să părăsesc poporul într-o zi, dar aceea... dacă Isus zăbovește. Și dacă aceea se întâmplă, păi, doamne, eu nu sunt mort. Eu nu pot muri, eu am Viață Eternă. Cum puteți voi muri cu Viață Eternă? Vedeți? Întotdeauna în Prezența lui Dumnezeu și în veci vom fi cu El! Amin! Acea îmi cutremură inima, vai, mă face să vreau să predic din nou. Vedeți? Așa este. O, El este Minunat!

Nu-i El minunat, minunat, minunat?

Nu-i Isus Domnul meu minunat?

Ochii au văzut, urechile au auzit, ce-i înregistrat în Cuvântul lui Dumnezeu;

Nu-i Isus Domnul meu minunat?

Îmi place mărturia aceea:

Ochii *au* văzut, urechile *au* auzit, ce-i înregistrat în Cuvântul lui Dumnezeu;

Nu-i Isus Domnul meu minunat?

²⁰⁹ O, eu Îl iubesc! El e Pacea mea, Viața mea, a mea-mea Speranță, Regele meu, Dumnezeul meu, Salvatorul meu, (doamne, o, doamne!), Tatăl meu, Mama mea, Sora mea, Fratele meu, Prietenul meu, totul al meu! Voi vedeți? Noi obișnuim să cântăm o mică cântare așa. Voi știți, luați voi toți vreodată acele cântări mici Penticostale ca... eu sper că ei au acel înregistrator închis, vedeți. Acea cântare noi obișnuim să o cântăm:

Ele tatăl meu, mama mea, sora mea și fratele meu,

El e totul pentru mine.

El e totul, El e totul pentru mine;

El e totul, El e totul pentru mine;

Căci El e tatăl meu, mama mea, sora mea și fratele meu,

Ele totul pentru mine.

²¹⁰ Vă amintiți când noi obișnuim să cântăm asta? Careva din voi vă amintiți? Vai, ani în urmă! Și atunci noi obișnuim să spunem:

Eu știu că era Sângele, eu știu că era Sângele,

Eu știu că era Sângele pentru mine;

Într-o zi când am fost pierdut, El a murit pe Cruce,

Și eu știu că era Sângele pentru mine.

²¹¹ Vă amintiți cântarea aceea veche? Să vedem, care era cealaltă ce noi o cântam? Să vedem:

O, nu vreți să vegheați cu mine o oră,

În timp ce mă duc acolo, în timp ce mă duc acolo?

O, nu vreți să vegheați cu mine o oră,

În timp ce mă duc acolo să mă rog?

Eu biruiesc, eu biruiesc,

Eu biruiesc, eu biruiesc;

Căci eu iubesc pe Isus, Ele Salvatorul meu,

Și El zâmbește și El mă iubește la fel.

²¹² Obișnuia să fie bătrânul Frate Smith, un frate de culoare, obișnuia să fie aici jos la colț. O! Eu îi auzeam pe oamenii aceia de culoare jos acolo, eu doar ședeam acolo și strigam și plângeam și de toate, îmi zguduiam mașina peste tot și săream peste tot în jurul ei în felul acela. Ei toți băteau din palme. [Fratele Branham bate din palme în timp ce cântă – Ed.]:

O, Nu vreți să vegheați cu...

Acel ritm mic ce-l au oamenii de culoare, voi știți. Nimeni nu poate cânta ca ei, voi ați putea să vă lăsați păgubași.

Vedeți?

... o oră,

În timp ce mă duc acolo, ...

²¹³ O, doamne! Eu șed acolo, am zis, "O Dumnezeule!" Acest băiat micuț bătrân, în vârstă de vreo douăzeci de ani, eu alergam în jur și-n jur la mașina aceea și doar strigam și laudam pe Dumnezeu în felul acela. O, ce timp! Acela era doar începutul timpuriu, când Dumnezeu doar se mișca printre popor în felul acela. Acum noi suntem veniți într-o Biserică puternică. Nu mulți în membri, dar puternici în Duhul. Amin. Ce minunat!

²¹⁴ Atunci acolo obișnuia să fie o cântare mică... Îmi amintesc ziua jos acolo în Chattanooga, Tennessee, când am întâlnit pe acest... Nu Chattanooga, aceasta era jos în Memphis, unde am întâlnit-o pe această femeie mică de culoare, voi știți, stând acolo afară. Voi m-ați auzit spunând despre aceasta, voi știți. Băiatul ei avea boala venerică. Și ea avea cămașa acestui om legată în jurul capului ei, rezemându-se peste bancă în felul *acela*. Și Domnul a oprit avionul acela acolo și nu a vrut să-l lase să plece, cumva, și ei mi-au spus să vin să iau... Și Duhul Sfânt a zis, "Ia o mică plimbare și mergi în jos pe *această* cale."

²¹⁵ Și am mers umblând în jos pe-acolo, cântând. M-am gândit, "Vai, avionul meu e aproape gata să plece!"

²¹⁶ Doar continua să spună, "Mișcă înainte. Continuă să mergi. Continuă să mergi." Doar în partea timpurie a slujbei mele.

²¹⁷ Și m-am uitat, rezemându-se peste gard acolo, și o cocioabă mititică, loc mic acolo. Acolo era o soră bătrână stând acolo. O, ea era... Arăta ca una din aceste surori pe clătitele Aunt Jemima. Obraji mari grași, voi știți, și părul ei, cămașa ei adusă pe spate. Ea s-a rezemat peste poartă în felul acela, și eu doar... Eu cântam acea cântare mică despre... micuțul... Care era... am uitat numele cântării mici ce am cântat-o. Acum, este ceva despre-despre... Aceasta era o mică cântare ritmică Penticostală, un mic jubileu.

²¹⁸ Și eu tocmai am încetat să cânt, am ajuns destul de aproape. Și am umblat aproape. Și ea stătea acolo și lacrimile curgeau în jos pe obrajii aceia mari grași; am vrut să o îmbrățișez. Ea a zis, "Bună dimineața, pastor!"

Am zis, "Mătușă, ce-ai spus?"

Ea a zis, "Am zis, 'Bună dimineața, pastor.'"

²¹⁹ Am zis, "De unde ai știut că eu eram un pastor?" Acum, pentru oamenii din Sud, aceea înseamnă "lucrător," voi știți. Am zis, "Acum, de unde ai știut că eu eram un pastor?"

Ea a zis, "Am știut că tu veneai."

²²⁰ Am zis, "Tu știai că eu veneam?" M-am gândit, "O-o, iată-o aici, vedeți."

²²¹ Ea a zis, "Da, domnule." A zis, "Ai-ai citit tu vreodată povestirea în Biblie, pastorule, despre femeia aceea Sunamită?"

Am zis, "Da, mătușă, eu am citit-o."

²²² Ea a zis, "Eu am fost felul acela de femeie." Ea a zis, "Și i-am cerut Domnului să-mi dea un copil, mie și soțului meu, și eu îl voi crește pentru El." A zis, "El a dat, El mi-a dat copilul." Și a zis, "Eu l-am crescut, băiat bun." A zis, "El a ajuns cu tovarășia greșită, păstorule. El a primit o boală rea," și a zis, "el zace înăuntru acolo murind. El trăgea să moară pentru vreo două zile acum. El nici măcar nu și-a revenit pentru două zile. Doctorul a fost aici și a zis 'El nu poate trăi,' a zis, 'el moare.' Aceasta era o boală socială." Și a zis-a zis, "Eu aproape că nu puteam suporta să-mi văd copilul murind, și m-am rugat toată noaptea." Și a zis, "Am zis, 'Doamne,' am zis, 'Eu am fost felul de femeie care a fost femeia Sunamită, dar' am zis, 'unde este Elisei al Tău?'"

²²³ Și a zis, "A mers la culcare și am visat un vis, că eu stăteam aici la această poartă, și te-am văzut venind în jos pe stradă cu pălăria aceea mică cumva pusă pe o parte a capului tău." Dar a zis, "Există numai un lucru," a zis, "Unde este acel..." A zis, "Tu trebuia să ai un geamantan în mâna ta."

Am zis, "Eu doar l-am lăsat jos acolo la Peabody Hotel."

²²⁴ A zis, "Am știut că tu trebuia să ai un geamantan." Și a zis, "Copilul meu moare."

Am zis, "Numele meu este Branham."

Ea a zis, "Eu sunt bucuroasă să te cunosc, Pastor Branham."

²²⁵ Am zis, "Eu mă rog pentru bolnavi. Ai auzit tu vreodată de slujba mea?"

²²⁶ A zis, "Nu, eu nu cred că am auzit vreodată." A zis, "Nu vrei să vii înăuntru?" Și eu am pășit înăuntru.

²²⁷ Acel ins mare zăcând acolo în felul acela. Eu am încercat să-i spun ei despre vindecare Divină, dar aceea nu era ce o interesa pe ea. Ea vroia să-l audă pe acel băiat să zică că el era "salvat și gata să meargă." Și ea zice... Și Dumnezeu l-a salvat.

²²⁸ Și cu vreun an mai târziu eu l-am văzut acolo afară cu o șapcă roșie jos la stație. Cum face Domnul lucrurile!

²²⁹ Și atunci când am ajuns înapoi, după aceea, eu trebuia... acel avion trebuia să plece la ora șapte, și era cam nouă și jumătate. Și am luat un taxi și am mers înapoi. Și chiar cum am ajuns înăuntru, a zis, "Ultima chemare pentru zborul

numărul *aşa-şi-aşa*." Domnul a ținut avionul acela pe pământ acolo în timp ce am mers și m-am rugat pentru băiatul acela. Vedeți? Asta este.

²³⁰ Eu am încercat să mă gândesc despre acea, o mică cântare, "*Unul Din Ei*." Asta este. O, cum obișnuiam noi să facem aceea să răsună înăuntru aici, și să batem din palme. Noi ziceam:

Unul din ei, unul din ei,
Eu sunt așa de bucuros că pot să spun sunt unul din ei; (Aleluia!)
Unul din ei, eu sunt unul din ei,
Eu sunt așa de bucuros că pot spune eu sunt unul din ei.
Ei erau adunați în camera de sus, Toți se rugau în Numele Lui,
Ei au fost botezați cu Duhul Sfânt,
Și putere pentru serviciu a venit;
Acum ce El a făcut pentru ei în acea zi El va face pentru voi la fel,
Eu sunt așa de bucuros că pot să spun sunt unul din ei.
Unul din ei, unul din ei,
Eu sunt așa de bucuros că pot să spun sunt unul din ei;
Unul din ei, sunt unul din ei,
Eu sunt așa de bucuros că pot să spun sunt unul din ei. (Voi sunteți?)

²³¹ Ascultați la acest vers:

Deși acești oameni pot să nu știe a fi,
Sau să se laude cu faimă lumească,
Ei toți au primit Cincizecimea lor,
Botezați în Numele lui Isus;
Și ei spun acum, și departe și larg,
Puterea Lui încă-i la fel,
Și eu sunt așa de bucuros că pot să spun sunt unul din ei.
O, unul din ei, sunt unul din ei,
Eu sunt așa de bucuros că pot să spun sunt unul din ei;
Unul din ei, o, sunt unul din ei,
Eu sunt așa de bucuros că pot să spun sunt unul din ei.
O, vino, fratele meu, caută această binecuvântare
Care-ți va curăți inima de păcat,
Ea va porni să sune clopotele bucuriei
Și-ți va ține sufletul în flăcări;
O, ea îmi arde acum jos în inima mea,
O, glorie Numelui Său,
Și sunt așa de bucuros că pot să spun sunt unul din ei. (Sunteți bucuroși de asta?)
Unul din ei, unul din ei,
Sunt așa de bucuros că pot să spun sunt unul din ei;
O, unul din ei, unul din ei,
Sunt așa de bucuros că pot să spun sunt unul din ei.

²³² O, nu sunteți bucuroși? Haideți doar să dăm mâinile unul cu altul când o cântăm. Ce ziceți voi? Haideți să o facem.

Unul din ei, unul din ei,
Sunt așa de bucuros că pot să spun sunt unul din ei;

Și eu sunt bucuros, frate.

O, unul din ei, unul din ei,
Sunt așa de bucuros că pot să spun sunt unul din ei.
O, vino, fratele meu, caută această binecuvântare
Care va... sufletul în flăcări,
Care va porni să sune clopotele bucuriei Și-ți va ține sufletul în flăcări;
O, ea arde acum în inima mea,
O, glorie la a Lui...

Să ne ridicăm mâinile în sus.

Bucuros că pot să spun sunt unul din ei.

²³³ Toți împreună:

Unul din ei, unul din ei,

Sunt așa de bucuros că pot să spun sunt unul din ei;
Sunt unul din ei, unul din ei,
Sunt așa de bucuros că pot să spun sunt unul din ei.

²³⁴ Ascultați atenți iarăși acum, vedeți.

Deși acești oameni pot-pot să nu știe a fi, (ei nu vin de la colegii)
Sau să se laude despre faimă lumească,
Ei toți au primit Binecuvântarea lor penticostală,
Botezați în Numele lui Isus;
Și ei spun acum, și departe și larg, (fiecare ungher și colț)
Puterea Lui încă este aceeași,
Sunt așa de bucuros că pot să spun sunt unul din ei.

²³⁵ O, cântați-o, biserică!

... ei, unul din ei,
Sunt așa de bucuros că pot să spun sunt unul din ei;
O, unul din ei, unul din ei,
Sunt așa de bucuros că pot să spun sunt unul din...

²³⁶ Luați-vă batiștuțele acum:

Unul din ei, unul din ei,
Sunt așa de bucuros că pot să spun sunt unul din ei;
O, unul din ei, unul din ei,
Și sunt așa de bucuros că pot să spun sunt unul din ei.

²³⁷ Laudă Domnului! Amin! Noi suntem întocmai ca copm. Nimic formal privitor la noi. Dumnezeu este fără formalitate. Este asta așa? Da, domnule!

Sunt unul din ei, unul din ei,
Sunt așa de bucuros că pot să spun sunt unul din ei;
Sunt unul din ei, unul din ei,
O, sunt așa de bucuros că pot să spun sunt unul din...

²³⁸ Sunteți voi într-adevăr fericiți că o puteți spune? Doar ridicăți-vă mâna, ziceți, "Laudă Domnului!" [Adunarea spune, "Laudă Domnului!" – Ed.] Laudă Domnului! Eu sunt bucuros că sunt unul din ei! Eu sunt fericit să fiu.

²³⁹ Doamne Dumnezeule, eu sunt așa de fericit. Unul din ei! Unul din ei! Eu sunt așa de bucuros că pot să spun sunt unul din ei. O Dumnezeule, ajută-ne să fim așa. Ajută-ne să păstrăm Luminile strălucind, Doamne, așa cum noi mășăluim înspre Sion. Admite aceasta, Tată. În Numele lui Isus, noi Îți oferim viețile noastre pentru serviciu. Amin. Amin.

O, noi mășăluim spre Sion,
O, frumosul, frumosul Sion;
Noi mășăluim în sus spre Sion,
Acea cetate frumoasă a lui Dumnezeu.
Veniți, noi care iubim pe Domnul,
Și să lăsăm bucuriile noastre să fie cunoscute,
Uniți-vă în cântare cu dulce acord,
Uniți-vă în cântare cu dulce acord,
Și așa înconjurați tronul
Și... (O, doar cântați în Duhul!) ... tronul.
O, noi mășăluim spre Sion,
Acel frumos, frumos Sion;
Noi mășăluim în sus spre Sion,
Acea frumoasă cetate a lui Dumnezeu.
O, noi mășăluim spre Sion,
Frumosul, frumosul Sion;
Noi mășăluim în sus spre Sion,
Acea frumoasă cetate a lui Dumnezeu.
Să refuze aceia să cânte
Care nu au cunoscut pe Dumnezeul nostru;
Dar copiii Regelui ceresc,
Dar copiii Regelui ceresc,
Pot vorbi bucuria lor în larg,
Pot vorbi bucuria lor în larg.

²⁴⁰ Să o cântăm!

Noi mășăluim spre Sion,
O, frumosul, frumosul Sion;
Noi mășăluim în sus spre Sion,
Acea frumoasă cetate a lui Dumnezeu.

²⁴¹ O, nu vă curățește asta? Nu vă plac cântările acelea vechi? Eu-eu mai degrabă le am pe ele decât tot ce puteți voi... sau oricare din aceste alte feluri de cântări ce le puteți avea. Acelea sunt bune, cântări vechi simțite la inimă. O, doamne! Mă simt așa de bine și fericit când le cânt, chiar bine! Vai, doar simt să mă bucur!

Ia Numele lui Isus cu tine,
Copil al întristării și al jalei;
El îți va da bucurie și mângâiere,
O, ia-l, oriunde te duci.

Nume scump (Nume scump!), O ce dulce! (O ce dulce!)
Speranța pământului și bucuria Cerului;
Nume scump, O ce dulce!
Speranța pământului și bucuria Cerului.

²⁴² Așa cum ne aplecăm capetele acum:

La Numele lui Isus aplecându-ne,
Căzând prosternați la picioarele Lui,
Rege al regilor în Cer Îl vom încorona,
Când călătoria noastră s-a terminat.

Nume scump, O ce dulce!
Speranța pământului și...

Fratele Neville încheie serviciul – Ed.